REDEEMER COLLEGE LIBRARY

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JANUARY 22, 1965 — No. 681 — 20th YEAR OF PUBLICATION

Gevraagd: Een Nieuwe Zaligmaker

". . . de eer der kinderen zijn hun ouders."
(Spreuken 17 : 6)

Het kan niet zonder betekenis zijn, dat er in Nederland vlak achter elkaar twee boeken verschenen zijn, die zich bezighouden met het gedrag en de prestaties van het vorige geslacht. Flex heeft geschreven onder de titel "De Parade der Mannenbroeders" en de Gooyer noemde zijn boek "Het beeld der Vaad'ren". De nuancering moge verschillen, doch beide boeken hebben toch dit gemeen, dat zij de "vaders" en dan in het bijzonder de "leidinggevende vaders" nog eens voor het voetlicht halen. Het tegenwoordige geslacht wordt ingelicht over de hebbelijkheden, maar vooral over de onhebbelijkheden van het vorige geslacht.

De bedoeling van beide schrijvers zal stellig zijn, dat wij maar niet klakkeloos moeten overnemen, wat onze vaders hebben gezegd en geschreven. Want die mannenbroeders of die vaders hebben natuurlijk met de beste bedoelingen getracht hun overtuiging op het volgende geslacht over te dragen, maar dit volgende geslacht moet niet een standpunt innemen **omdat** hun vaders dat zo zagen, maar omdat zij het er mee eens zijn, — of niet.

Op zichzelf is daar niet veel tegen in te brengen. Het is zelfs wel goed, dat de nadruk wordt gelegd op het hebben van eigen inzicht en overtuiging. Een jongen, die zijn vader altijd maar napraat, is eigenlijk een vervelend ventje. Want dat is niet natuurlijk. Het is meer natuurlijk, dat een jongen het niet met zijn vader eens is. Het is meer natuurlijk, dat een jongen kritiek heeft op zijn vader's standpunt en overtuiging. Daar is hij een jongen voor. Maar er komt een tijd, dat die jongen geen jongen meer is. Blijft hij desondanks toch kritiek op zijn vader uitoefenen, dan is òf de vader verkeerd geweest, òf die jongen is niet helemaal in de juiste lijn.

Is die jongen eenmaal volwassen geworden, dan behoeft hij het niet met zijn vader eens te zijn, maar hij zal moeilijk kunnen volstaan met alleen maar zijn vader te bekritiseren. Men mag van hem een welomlijnd standpunt verwachten. En of hij het wil toegeven of niet, dit standpunt zal mede gevormd zijn, door wat zijn vader hem bewust of onbewust heeft meegegeven.

Het oordeel over de "vaad'ren" of over de "mannenbroeders" zal bij velen verschillend zijn. Als daarbij dan maar niet wordt vergeten, dat het in ieder geval onze váders waren. En de Bijbel zegt, dat de eer der kinderen hun ouders zijn. Het is de verdienste van de bekende Mevrouw L. A. Lever—Brouwer, dat zij onlangs in het dagblad "Trouw" daar de aandacht op gevestigd heeft. Het zij dadelijk toegegeven, dat onze vaders soms vreemde dingen hebben gedaan, en dat het volk van toen wel een beetje teveel aan mensverheerlijking heeft gedaan. Het zij dadelijk toegegeven, dat die vaders wel eens "beginselen" hebben gepropageerd, die in feite gebruiken of stokpaardjes waren. Het zij allemaal toegegeven, maar dit neemt niet weg, dat het onze vaders waren. En vaders hebben er recht op, dat hun kinderen hen eren. Zo wil God het.

Flex en de Gooyer hebben oude kranten en tijdschriften nagesnuffeld en het materiaal bijeengebracht, en dit wordt ons nu gepresenteerd: zie hier, en zo, waren uw vaders. Die boeken doen het, ze gaan grif van de hand, want wat Flex en de Gooyer hebben gegeven, is een reflectie van wat bij velen leeft.

Als men nu kon zeggen, dat er tegenwoordig een veel gezondere opvatting en levenshouding wordt gevonden onder de kinderen van die vaderen... Wij vrezen, dat die vaderen van toen meer wisten en een sterkere overtuiging hadden, dan hun kinderen van nu. In onze tijd gaat er een pacifistische geest rond, die geen verschillen meer zien wil, maar de gemeenschapsgedachte als een geluiddemper over alles legt. Iets is al gauw goed, als het ons maar bijeenhoudt, vooral in de christelijke kerk. Wij spreken over de kerkelijke verdeeldheid alleen als van een zondig verschijnsel, zonder dat wij ons voldoende rekenschap geven van de redenen van de verdeeldheid. De oecumene wordt soms misbruikt om bij elkaar te voegen, wat in wezen vreemd aan elkaar is.

Wij willen een — ons inziens — schokkend voorbeeld noemen. Dezer dagen verscheen er in de dagbladen een aankondiging van een nieuw boek van de bekende auteur Pierre Berton (hoe komt die man zo populair?). Mr. Berton heeft vaker van zich doen spreken om zijn radicale gedachten. Zo ook nu. Mr. Berton, die zelf lid is van de United Church of Canada, vindt de hele christelijke kerk maar een slap zaakje. Naar zijn mening is de tijd aangebroken, dat de kerk een sociale en psychologische ommekeer zal ondergaan. Daarvoor heeft de kerk een nieuwe zaligmaker nodig, iemand zoals indertijd Jezus Christus was. Misschien, zo zegt Mr. Berton, zal die man wel door hetzelfde lijden moeten gaan, en misschien wel gekruisigd worden. Niettemin de man "would have to be a man of vigor, humor, passion, concern, guts, and above all, action."

Een grote protestantse kerk heeft het nodig geoordeeld iemand als Pierre Berton te vragen hoe zij orde op zaken moest stellen. En toen Mr. Berton zijn advies had neergeschreven, is die kerk blijkbaar helemaal niet geschrokken, maar meende zij dat het dienstig was, dit alles in druk te doen verschijnen. Er is, ook in Anglicaanse kringen, wel protest tegen gerezen, maar intussen is het boek onder de Anglicaanse vlag dan toch maar uitgekomen.

Een beetje jammer voor Mr. Berton, maar de gedachte is niet nieuw. Een kleine twee duizend jaar geleden heeft iemand, bij de naam Paulus, al geschreven: "Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om zich te laten zien, dat hij een god is." (II Thess. 2 : 3, 4) En Paulus' tijdgenoot, Johannes, had het er ook reeds over.

Neen, nieuw is het helemaal niet. Wij wisten dat zoiets komen zou, en misschien wordt het nog wel erger. Het erge is echter, dat vele leden van de christelijke kerk er nauwelijks door worden aangeraakt. En dat er een christelijke kerk is, die zulk een boek uitgeeft en daarmee haar goedkeuring aan zulk een zienswijze hecht en de gedachte wil verspreiden. Let wel, hier wordt vanuit christelijke kring een pleidooi gehouden voor een nieuwe zaligmaker! En zo wordt stukje bij beetje, "ieder uur een lepel", een medicijn toegediend, dat het christendom verbleekt.

* * *

Het is heus niet zo moeilijk om over de mannenbroeders te praten en het "beeld der vaad'ren" v[illegible] gekleurd voor te stellen. Maar het was in hun tijd tenminste mogelijk, dat op het Amsterdamse Amstelveld een Wijnkoop en een Zuurbier zich geconfronteerd zagen met een man als Baas, die op hun propaganda inhaakte en die met zijn eigen jargon en op zijn eigen methode het evangelie Gods over de hoofdstad uitgalmde. Daar bleven de mensen voor staan, want die man had wat te zeggen. En wat Baas zei, was bij lange na niet altijd "peaceful" of pacifistisch of oecumenisch.

Het is niet moeilijk om in het standpunt van die vaderen gebreken en onvolkomenheden aan te wijzen. Maar men kan hen de eer niet ontzeggen, dat zij een overtuiging hadden. Die overtuiging maakte in Holland een schoolstrijd mogelijk, zij bracht een zending in Indonesië tot grote bloei, zij klonk in de zalen van de Staten-Generaal, zij werd zelfs in het Volkenbondsgebouw te Genève gehoord, en zij maakte de jeugd enthousiast.

Maar als er geen overtuiging meer is, dan kunnen er vreemde dingen gebeuren. Dan kan het zelfs zover komen, dat een Anglican Church een boek van Pierre Berton gaat uitgeven, waarin om een nieuwe zaligmaker wordt gevraagd.

D.F.

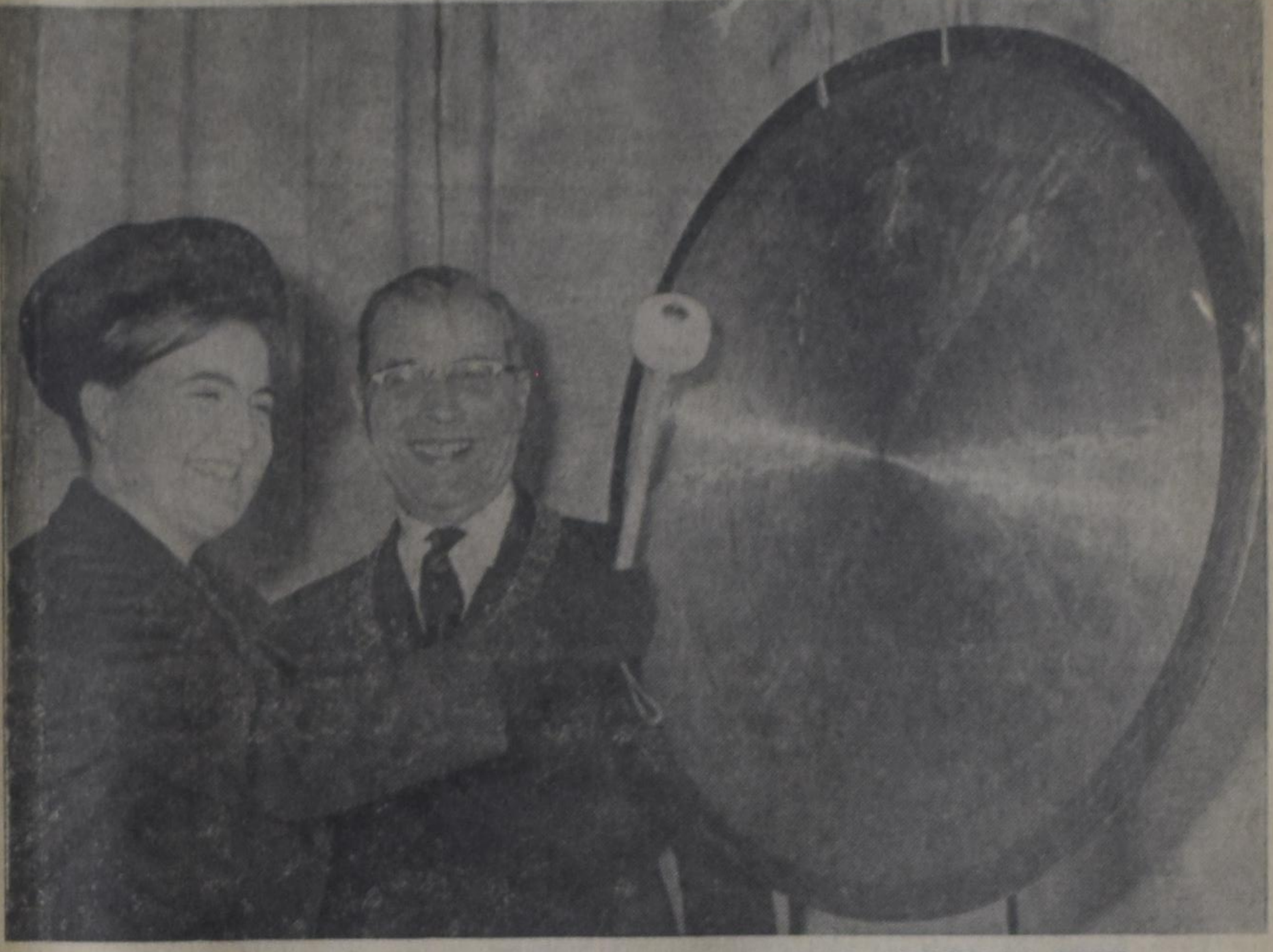

PRINSES MARGRIET GONGDE CONGRES-CENTRUM AMSTERDAM OPEN

Door het slaan op een grote gong heeft H.K.H. Prinses Margriet Donderdag, 7 januari het Internationale Congres-centrum RAI-Amsterdam officieel geopend.

Breed lachend keek de burgemeester Mr. G. van Hall bij deze heugelijke gebeurtenis toe.

Op 19 januari vierde Prinses Margriet haar 22e verjaardag, waarmee wij Haar alsnog gaarne gelukwensen.

WAT BETEKENEN DE NAMEN VAN DE MAANDEN?

Samenwerking of Eenheid?

Een Nederlands spreekwoord vertelt dat één vogel in de hand beter is dan tien in de lucht. Je moet vaak genoegen nemen met minder dan je lief is, want als je meer wilt bereiken loop je een vlotte kans dat je straks helemaal het nakijken hebt. Een dergelijke redenering heeft veel christenen ertoe gebracht al erg dankbaar te zijn wanneer ze van tijd tot tijd horen dat ergens kerken, die tot een verschillend kerkverband behoren, in een of ander opzicht samenwerken. Natuurlijk, zeggen ze dan, **echte eenheid zou nog veel mooier** zijn, maar wie gelooft nu nog dat we ooit in deze wereld de werkelijke eenheid van alle volgelingen van Jezus zullen meemaken!

Calvinist-Contact is niet een kerkelijk blad. Je behoeft niet van die en die bepaalde kerk lid te zijn om er een abonnement op te kunnen nemen, of om erin te kunnen schrijven. Het bespreekt ook bij voorkeur niet die typisch kerkelijke onderwerpen die we, in wat we dan noemen "de kerkelijke pers", kunnen vinden. Maar dat betekent natuurlijk niet dat we in Calvinist-Contact niet over de kerk kunnen praten. Integendeel, juist omdat ons blad Calvinist-Contact heet zijn èn de schrijvers èn de lezers voortdurend geïnteresseerd in de kerk. Dat betekent meer dan dat we vlug even in de rubriek Kerknieuws lezen als het blad bij ons in de bus rolt. Het betekent, bijvoorbeeld, dat we die gedachtegang van de mensen die zo blij zijn met wat samenwerking tussen de kerken wel eens wat nader willen bekijken. Ons blad is tenslotte zelf al voor een deel een produkt van samenwerking tussen mensen die tot onderling verschillende kerken behoren. Ga alleen maar eens na wie er zo al een abonnement op Calvinist-Contact heeft!

Is het werkelijk waar dat één vogel in de hand beter is dan tien in de lucht? Ik bedoel: kunnen we de wijsheid die ongetwijfeld in dit spreekwoord gelucht wordt, inderdaad toepassen op de verhouding tussen kerken van verschillende denominatie? Met andere woorden, is het werkelijk zo dat we ons bij de feiten moeten neerleggen dat er nu eenmaal kerkelijke verdeeldheid bestaat in Canada, en dat we er maar hard voor moeten werken dat er althans af en toe eens wat meer samenwerking komt tussen de verschillende kerken? Dat hangt er natuurlijk van af welke die feiten zijn! Niet zo lang geleden gaf de Ryerson Press in Toronto een boekje uit onder de titel THE CHURCHES AND THE CANADIAN EXPERIENCE. Dat het voor een koopje te krijgen is bij de boekhandel ligt aan het feit dat allerlei kerken samenwerkten! De Council of Churches, de mannen van de Church of England, de mensen van de Baptist Convention en nog wat anderen zijn in hun portemonnee gedoken, zodat wij nu eens, op een makkelijke en prettige manier, wat meer te weten kunnen komen van wat er zo al kerkelijk in Canada te beleven valt. Natuurlijk schrik je toch weer als je dat boekje doorleest, want het laat je in alle schrikwekkende duidelijkheid zien hoe afschuwelijk verdeeld de mensen zijn die zich naar de naam van Christus noemen. Je schrikt, echter, tegelijkertijd van iets anders als je na het lezen van het boekje weer eens naar je "kerkelijke pers" of naar Calvinist-Contact grijpt. Wat staat er eigenlijk ooit in "onze pers" over de Orthodox Church, over de zgn. Alliance Church, over de Baptist Convention, en over al die anderen? Het lijkt wel of we verschrikkelijk druk zijn, veel te druk om ons concreet zorgen te maken over het gebed van Jezus om de eenheid der kerk. Of, om het precieser te zeggen, het lijkt wel dat we een veel betere, en in ieder geval veel minder moelijke, oplossing van het "probleem" van de eenheid hebben gevonden dan Jezus op het oog had, namelijk de oplossing van de samenwerking tussen min of meer gelijkdenkende kerken van gelijksoortige ethnische afkomst in plaats van de eenheid van Hongaarse, Oekrainse, Zweedse, Chinese, Franse, Italiaanse, Duitse en nog andere discipelen van Christus. Ik denk niet dat ik er zo erg naast ben wanneer ik geloof dat, de nodige uitzonderingen daargelaten, de meeste Calvinisten van Hollandse origine in Canada eigenlijk met hun mond vol tanden zouden staan wanneer ze werden uitgenodigd nu eens vijf minuten lang te praten over wat bijvoorbeeld de mensen van de Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada, om nu maar eens een kerk van behoorlijke afmetingen te noemen, geloven en hopen. Ik denk trouwens dat er onder ons duizenden zijn die er de voorkeur aan zouden geven maar niets te behoeven te vertellen over de leer van de Church of the Nazarene, of over de opvattingen van de Moravians, om nu zo maar eens een paar kerken te noemen die toch altijd nog een beetje "dichterbij" staan. Blijkbaar hebben we bijzonder weinig belangstelling voor andere kerken.

Het gebrek aan belangstelling kan natuurlijk niet worden verklaard uit de overweging dat we er zelf nog niet helemaal achter zijn hoe het nu toch eigenlijk met de kerk moet. Als Calvinisten hebben we een geweldige erfenis, en onder de erfstukken is ook een belijdenisgeschrift dat tamelijk klare taal schijnt te spreken over de kerk, de zogenaamde Nederlandse Geloofsbelijdenis. Nu is het natuurlijk wel zo dat er allerlei interpretaties zijn van wat deze belijdenis zegt over de kerk, en dat maakt de zaak wel wat gecompliceerd. Maar één ding kunnen we toch allemaal wel uit die belijdenis leren, namelijk dat het zogenaamde denominationalisme er behoorlijk naast is. We mogen geen vrede hebben met een aantal denominaties, die vredig naast elkaar bestaan als waren het zangverenigingen of gymnastiekclubs, met af en toe een paar mensen die van de ene club naar de andere overgaan omdat ze zich daar beter thuis voelen. Er is maar één Heer, en er mag daarom ook maar één kerk zijn. Ieder is schuldig zich bij die ene, algemene kerk te voegen. Er is hier en daar in Calvinistische kring een gedachte die de eigen kerk wil vereenzelvigen met de algemene Christelijke kerk. De redenering is dan, bijvoorbeeld, deze dat, indien Christus vandaag nog weer eens een brief zou zenden aan Zijn kerk in een bepaalde stad Hij die brief zou laten bezorgen bij de scriba van die bepaalde kerk. M.a.w. Christus heeft maar één adres in iedere stad, zo luidt het standpunt. De redenering is niet nieuw. Jaren geleden redeneerden mijn eigen ouderlingen in een gemeente waar ik predikant was ook al in die geest. Nu valt het wat moeilijk om de aanhangers van deze overtuiging werkelijk serieus te nemen, want alles wijst erop dat ze zichzelf ook niet helemaal ernstig nemen. Zouden ze werkelijk voor deze overtuiging staan, dan zouden ze zich immers ontzaggelijk inspannen om de andere Canadese kerken en kerkgenootschappen onophoudelijk te vragen en zelfs te smeken zich toch bij hen aan te sluiten als bij de ene ware, algemene, Christelijke kerk. Dat doen ze echter niet. Het is niet werkelijk menens met hun overtuiging.

Er zijn er in de Calvinistische kring ook die zich verbaasd afvragen hoe het in de wereld mogelijk is dat Christenen hun eigen kerk kunnen vereenzelvigen met de algemene Christelijke kerk. Voor hun besef bestaat die ene, ware kerk alleen maar in het onzichtbare, in het geheimzinnige. Je voegt je bij die kerk, zo redeneren zij, door in Jezus te geloven. Als je bij Jezus hoort ben je automatisch lid van Zijn kerk. Natuurlijk zitten ze dan wel een beetje in hun maag met het feit dat Christus door Zijn apostelen concrete en zichtbare ouderlingen en diakenen heeft aangesteld, en

(Vervolg op pag. 5)

Ouders en Kinderen

DOOR ADRIAN PEETOOM, B.A.

In ons laatste artikel hebben we ons bezig gehouden met de algemene neiging om het ouderlijk gezag over kinderen te verzwakken. We zullen hier nog wel eens op terugkomen. Er is een sterke tendens om de opvoeding van kinderen maar aan experts over te laten.

De vraag moet onder ogen gezien worden in hoeverre ouders hier vrijuit gaan.

Ik zal beginnen met een paar voorbeelden.

Een onderwijzer vertelde me niet lang geleden, dat in een normale, gemiddelde achtste klas 40% van de kinderen niet wist dat Canada bezig was zich een vlag aan te schaffen. 30% van deze klas was zich niet bewust van een conflict tussen Quebec en de rest van het land. In deze klas, in een Toronto school, wisten 2 leerlingen de namen van de 2 voornaamste candidaten voor burgemeester in Toronto.

Een lees-specialist uit Etobicoke vertelde me, dat zij geïnteresseerd was in hoeverre kinderen T.V. reclame geloven. Ze vond uit dat kinderen in het algemeen letterlijk de reclame voor waar aannemen.

Er zijn meer voorbeelden te noemen: de bovenstaanden zijn typisch.

Voor we nu de betekenis van deze voorbeelden gaan onderzoeken, zullen wij de achtergronden moeten begrijpen. Voor die achtergronden zullen we een kijkje moeten nemen in het leven van een 50 jaar geleden.

Vijftig jaar geleden woonden de meeste mensen in kleine, besloten plaatsjes. Ze kenden elkaar, en het leven was voor de meeste mensen vrijwel gelijk. Er werd hard gewerkt, en de lange werkdagen lieten niet veel tijd voor ontspanning. De mensen gingen niet zo lang naar school, en zelfs de schooldagen waren vaak ondergeschikt aan de condities op de boerderij. (1).

Wat waren onder die condities de zogenaamde culturele invloeden?

Allereerst hadden de meeste mensen een krant. Die krant was meestal meer geïnteresseerd in plaatselijk nieuws, had zeker wat nieuws uit Ottawa, misschien wat commentaar over Ottawa, zekere inlichtingen over de gasten in het dorp, die familie en vrienden bezocht hadden. Reisverhalen waren populair, niet alleen doordat men nieuws kreeg over andere, verre landen, maar ook omdat ze zo zeldzaam voorkwamen.

Gordon Sinclair, welbekend door zijn werk in radio, krant en T.V., vestigde zijn reputatie als verslaggever met een bezoek aan en verslag over India, dat nu nog bestudeerd wordt door leerling-verslaggevers als een voorbeeld van goede reportage.

De krant van zo'n 50 jaar geleden besteedde veel aandacht aan de plaatselijke kerk-activiteit, en natuurlijk werd de plaatselijke politiek niet vergeten.

Radio-uitzendingen waren pas begonnen. De meeste plattelandsbewoners hadden noch de lust, noch de tijd om er veel naar te luisteren, als ze al een radio hadden.

De kerk speelde een grote rol, ook als cultuur-instituut. De dominee, vaak genoemd "parson", deed niet alleen dienst als prediker, maar ook als bron van wijsheid voor diegenen, die wat meer wilden weten. Zijn bibliotheek was de grootste, zo niet de enige in het dorp. (2).

Als we dit nu vergelijken met de situatie van vandaag is het niet moeilijk de grote verschillen te zien. Vandaag hebben de verbeteringen in communicatie het mogelijk gemaakt dat wij vanuit onze huizen de gehele wereld kunnen bezoeken.

Allereerst hebben velen nu een T.V. toestel. Het is wonderlijk hoeveel medische opinies nu te vinden zijn in onze huizen als resultaat van de bezoeken van Dr. Kildare en Dr. Casey.

We hebben ook de medewerking van psychologen in programma's zoals 'The Eleventh Hour' en 'East side West-side'. Verder moeten we niet vergeten dat Perry Mason en andere advocaten ons al aardig op weg geholpen hebben in ons inzicht ten opzichte van gerechtshoven. We moeten ook de documentaire programma's niet vergeten. Ons inzicht in politieke, sociale en economische verhoudingen is verrijkt door wat het beeld ons vertoond heeft en de sprekers ons verteld hebben.

De pers heeft een verandering ondergaan. Meer dan ooit is ze zich nu bewust van haar verantwoordelijkheid in het onderwijzen van gezonde opinies in alle facetten van het leven. De commentators, meer dan de verslaggevers geven de krant inhoud en lijn.

Verder hebben wij allen wel abonnementen op verschillende week- en maandbladen Deze tijdschriften blinken uit in hun expert advies op allerlei gebied, speciaal wat betreft gezonde huwelijken, alcoholisme, wanneer echtscheiding aan te vragen, en hoe de kelder op te knappen door er een stamkroeg van te maken.

De radio moet de tweede plaats innemen, na de T.V. De radio beseft dit. Zij probeert dan ook te geven wat de T.V. niet kan. Als we dan ook al niet meer gezond advies krijgen, worden we verwend met een voortdurend lawaai dat als muziek aangeprezen wordt.

We zijn dus niet meer zo geïsoleerd als vroeger. Allerlei invloeden, gewenst en ongewenst, komen onze huizen binnen. U moet zelf maar eens een lijst maken van wat al niet Uw huis binnenkomt.

Het is niet moeilijk te begrijpen wat dit alles nu te maken heeft met de opvoeding van onze kinderen.

De grote klacht van beroepsopvoeders is, dat de opvoeding van kinderen vaak niet meer is, dan ze op tijd te voeden, te kleden, te laten slapen, ze naar school sturen, en in de zomer naar camp (als de ouders dit al betalen kunnen). O ja, voor ik het vergeet, ze gaan ook vaak naar een Zondagsschool, alleen, zonder dat de ouders naar de kerk gaan. Misschien wordt er nog aandacht besteed aan de padvinderij. In de zomer spelen de jongens en meisjes baseball, in de winter spelen de jongens ice-hockey, terwijl de meisjes schaatsen. De grote [illegible] van jeugdleiders is, dat [illegible] niet geïnteresseerd genoeg zijn [illegible] hun kinderen mee te gaan naar deze activiteiten.

Als al deze feiten nu een indicatie zijn dat ouders werkelijk weinig hun kinderen leiden, hun activiteiten controleren(wat niet betekent altijd "nee" zeggen), ontstaat er een vacuum. Als dan Uw kinderen, net als U, blootstaan aan de invloeden, gewenst en ongewenst, zullen zij opgevoed worden door deze invloeden. Als het uit Uw opvoeding niet duidelijk wordt, waar Uw waarden en inzichten liggen, zullen de inzichten en waarden van wat Uw huis binnenkomt, gepresenteerd op geraffineerde wijze, het zeker van de uwe winnen.

Twee merkwaardige voorbeelden zijn hier aan te halen.

In Vancouver werd een studie gemaakt van zogenaamde "welfare" gezinnen, die gezinnen dus die practisch op kosten van de stad leven.

Men vond, dat een klein percentage van die gezinnen verreweg iedere week het meeste geld krijgt. Het meest opmerkelijke echter is, dat in veel gevallen de twee voorgeslachten van deze gezinnen ook "welfare" gezinnen waren.

Drie generaties dus, die op kosten van de stad leefden.

U kunt begrijpen dat in zulke gezinnen het probleem van voedsel, kleren en woongelegenheid zo sterk is, dat alle andere problemen minimale attentie krijgen. De kinderen, en het zijn meest grote gezinnen, horen niets anders dan [illegible]. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat zij op hun beurt leven zoals hun ouders leefden. De scholen, met al hun goede bedoelingen, kunnen de invloed van de ouders niet overkomen. Er is geen vacuum in de huizen, de kinderen zijn al van jongsaf begrepen in de totale "struggle for survival". Andere invloeden dan die van de ouders hebben geen kans.

Het andere voorbeeld dat ik wilde aanhalen is, dat een tweede generatie immigranten een groot percentage criminaliteit vertoont. Er zijn vele oorzaken hiervoor aan te wijzen, maar één feit is toch wel van het grootste belang. Waar ouders, uit schuwheid, angst, luiheid of andere oorzaken, zich niet minimaal inzicht verschaffen in wat rond hen gebeurt, zullen de kinderen in een vacuum komen te leven, waar elke andere invloed weinig moeite heeft binnen te dringen. In plaats van de ethiek van thuis, komt dan de ethiek van de straat binnendringen. Waar ook begrip thuis niet te vinden is, is er altijd wel begrip en eer te behalen op straat, vooral als je auto de mooiste, je kleren de duurste, je geld het meeste is. Als het geld voor deze dingen niet legaal te verkrijgen is, dan maar illegaal.

We begonnen dit artikel met ons af te vragen in hoever ouders vrijuit gaan aan de tendens om het gezag van ouders te verzwakken. Ik hoop dat U het met me eens bent dat waar een vacuum ontstaan is, en ongewenste waarden dit vacuum binnendringen, beroepsopvoedkundigen met de handen in het haar suggereren, de autoriteit voor de opvoeding maar in handen van experts te geven.

In het volgende artikel hoop ik nog wat meer aandacht te schenken aan deze redenering van experts.

---

(1) De lange zomervakantie vindt z'n oorzaak in de toestand op boerderijen waar in de zomer veel handen nodig zijn.

(2) Het woord "Parson" is een andere vorm van het woord "Person". De dominee werd gezien als de voornaamste persoon in een dorp, hij was de bron van wijsheid en het voorbeeld van culturele ontwikkeling. Presbyterian en Anglican dominees hielden ervan gedichten aan te halen van de kansels. In vroeger jaren werd dit opzettelijk gedaan, niet alleen als illustratie van wat gepredikt werd, maar ook als stimulans voor cultuurbesef.

EEN SYMPTOOM VAN DE TOENEMENDE SPANNING TUSSEN INDONESIE EN MALEISIE
Militairen van het Eerste Bataljon van de Schotse Garde stappen over de valreep bij hun vertrek uit Singapore naar Brits Borneo waar zij de Maleisische veiligheidstroepen gaan versterken in verband met de dreigende toestand.

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

....

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT...
kome maar naar
BRAMPTON,
de stad van de toekomst!
Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen...
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.
Schrijf: F. HARKEMA, Vertegenwoordiger,
voor H. S. Hare Ltd., Realtor
134 Queen Street East, Brampton, Ontario.

TERLENKA BROEKEN

Deze prachtige broeken zijn zojuist weer aangekomen in een prima kamgaren kwaliteit, in: Grijs, Blauw en Bruin. Moderne modellen, eerste klas afwerking.

— VRAAG ONZE AGENTEN—

JANKOK
IMPORTEUR
WILLOWDALE, ONT.
5250 YONGE STREET — PHONE: BA 1-6051

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 346.90
met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

Buying or Selling
Real Estate?
CALL
JOHN VANDERVINNE
241-9171
Member Toronto Real Estate
Board
Repr. GEORGE GETHING
REAL ESTATE,
REXDALE, ONTARIO

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

EXPERT WATCH and
CLOCK REPAI S

for
Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Certified Watchmaker
14 Stavely Cres.
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume
Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary

Contents may not be reprinted without permission of the publisher

Over de kunst van het lezen

door Dr. L. Praamsma.

Een Nederlands professor, bekend om zijn snelle en vaardige geest, schreef eens, dat hij toch wel tenminste drie maanden werk had om een goed boek te lezen. Met zo'n goed boek bedoelde hij natuurlijk niet de eerste de beste roman en ook niet een populair werk, dat met vaardige hand geschreven de mening van de schrijver over een actueel onderwerp weergeeft, maar hij had een echt-wetenschappelijk werk voor de geest, waarin de schrijver de vrucht van jarenlange studie aan het licht bracht. Het was mooi om deze woorden te lezen van deze geleerde; het waren eerlijke en bescheiden woorden, woorden van echte wijsheid.

Ik moest even aan deze woorden terugdenken, toen ik in mijn dagelijks nieuwsblad de levendige reportage las van een gesprek met Pierre Berton, de bekende en zeer vrijmoedige Canadese schrijver en commentator, die op het punt staat zijn boek te publiceren met een critiek op de Anglicaanse kerk, onder de titel: 'The Comfortable Pew.' (De Knusse Kerkbank)

Berton is tot het schrijven van deze critische beschouwing uitgenodigd door de Anglicaanse kerk zelf, of, precieser gezegd, door het Anglicaanse Department of Religious Education.

Hoe ter wereld leiders van een Christelijke kerk, van een kerk met een goede Schriftuurlijke belijdenis, van de originele Engelse moederkerk, er toe konden komen juist deze man als criticus en daarom als opvoeder te kiezen, zal wel een raadsel blijven, — zal in elk geval wel een deur openen naar een scherpe polemiek en anti-critiek, — het toont in elk geval wel aan, dat er in deze grote volkskerk veel mogelijk is.

Pierre Berton verklaarde in het genoemde gesprek, dat hij een eerbiedige agnosticus is; en een agnosticus is een man, die belijdt dat hij het niet weet en het ook niet weten kan. Hij verklaarde voorts dat hij geen christen was; dat hij niet geloofde in de Godheid van Christus, noch in het hiernamaals, noch in de maagdelijke geboorte. Hij voegde eraan toe, dat hij niet geloofde in de Drieëenheid en evenmin in de Heilige Geest. En zo ging dat maar door: 'Hemel en hel; ik geloof er niet in; ik kan het nut van bidden tot God niet inzien, omdat Hij toch mijn gebeden niet zal beantwoorden, omdat ze zelfzuchtig zijn. Ik weet niet of ik geloof in eeuwig leven. Ik ben minder geinteresseerd in het hiernamaals dan in het heden. Ik denk dat we onze eigen hemel en hel kunnen maken.'

De man, die in alle vrijmoedigheid en niet zonder een zeker cynisme deze woorden uitsprak, was uitgekozen door een gezelschap van geestelijke leiders om nieuwe wegen aan te wijzen voor hun vastgelopen kerk.

Maar nu de kwestie van het lezen.

Ik noemde die Nederlandse professor, die zijn tijd moest nemen voor het lezen van een goed boek.

Pierre Berton steekt torenhoog boven hem uit.

In het verslag van het interview met hem werd verklaard: 'Hij heeft zeer snel in het materiaal gedolven voor zijn boek (rapid digging), sinds hij de opdracht kreeg in de zomer van 1963, het jaar van het Anglicaanse Congres. Hij las ongeveer 50 tot 75 boeken. 'Ik ben een snelle lezer', zo verklaarde hij, laten we aannemen in alle bescheidenheid. Vijftig tot vijfenzeventig boeken! — een paar meer of minder schijnt er niet op aan te komen.

Hij moest toegeven, dat hij niet zozeer de gelegenheid gehad had om de Bijbelse aspecten van de leer van de kerk te onderzoeken. Daar zouden wel vijf jaar van universitaire studie mee gemoeid zijn geweest. Bovendien was dit een terrein waarop hij zich niet wilde begeven. Maar hij had toch alles gedaan wat van een journalist kon worden gevraagd.

Dit is een zeer merkwaardige situatie, en ik ga nu niet verder in op dit komend boek van Pierre Berton, het zal in de komende maanden wel genoeg stof doen opwaaien; en het zal wel een bron blijven niet voor een gedegen kennis van het wezen van de Anglicaanse kerk, maar wel voor haar verschijning in de tegenwoordige tijd met zijn schier onbeperkte mogelijkheden en experimenten op kerkelijk en theologisch terrein.

Ik wilde alleen een enkele opmerking maken over de kunst van het lezen.

In de tijd waarin we leven verschijnen ontzaglijk veel boeken, en ze zijn vaak te krijgen voor heel weinig geld, maar ik vrees dat de echte kunst van het lezen meer en meer begint uit te sterven.

Het lezen van 50 of 75 boeken in een zeer beperkte tijd doet denken aan een kijk-lezen, een T.V.-lezen, een met snelle blik verslinden van een aantal 'eye-catchers.'

Toen ik nog een jongen was, ging ik vaak na de morgendienst op de zondag met een vriend mee en dan las zijn vader uit de Heraut de hoofdartikelen van Kuyper voor. Dat was voor mijn besef nogal een langdradige business, maar dat er werkelijk gelezen werd in de tijd, die men met milde spot die van de 'mannenbroeders' genoemd heeft, is buiten kijf.

Men nam daar toen de tijd voor, men sprak over wat men gelezen had, en veel eenvoudige mensen hadden een gezonde kennis.

Met die kennis, die fundamentele kennis, dat doorkneed zijn in de Schriften en dat vragen naar beginselen, is het in onze dagen meer dan eens nogal pover gesteld.

Velen onder ons verstaan de kunst van het lezen niet meer.

De kunst van het zich rustig neerzetten met een boek, een boek dat de moeite waard is. En het lezen van dat boek zo, dat het ons eigendom wordt, dat we er waarlijk mee verrijkt zijn.

In vroeger dagen beleefde de Institutie van Calvijn in Nederland verschillende herdrukken, hoewel reeds in het midden van de vorige eeuw prof. Van Oosterzee verklaarde, dat dit boek meer geprezen dan gelezen werd.

In de 18de eeuw hadden de meelevende mensen vaak twee boeken in hun kast staan, die ze raadpleegden en kenden, nl. de Redelijke Godsdienst van 'Vader Brakel' en de Dichtwerken van Jacob Cats.

Wij zijn de mensen geworden van de pocket-books, de snelle blik in de krant, de car-radio's en de T.V.-programma's.

De mensen die leven in een tijd, waarin een grote kerk leiding verwacht van een man, die even in een oogwenk 75 boeken verslindt.

Hebben we de tijd nog wel en nemen we de tijd nog wel om in onze huisgezinnen rustig en regelmatig te lezen in het Woord van God, en daar ook eens met elkaar over te praten? We kunnen teveel lezen, en de Prediker geeft zelfs deze waarschuwing: 'Van vele boeken te maken is geen einde, en veel lezen is vermoeiing des vleses.' (Pred. 12:12, St. Vert.)

Maar we horen ook een zaligspreking over het lezen.

'Zalig is hij die leest, en zijn zij die horen de woorden dezer profetie, en die bewaren hetgeen in deze geschreven is; want de tijd is nabij.' (Openb. 1:3; St. Vert.)

VAAR NAAR
HOLLAND
VIA DE
"GULDEN ROUTE"
VAN DE GREEK LINE

QSS
ARKADIA
20,650 ton • 19 knopen
NAAR AMSTERDAM
VOOR ZO WEINIG ALS
$191*
*Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve Rondreis
COBH • LE HAVRE
LONDEN • BREMERHAVEN
GA NAAR UW REISBUREAU

U vind meer gastvrijheid, meer comfort, meer heerlijk eten en meer vrolijkheid op de "Gulden Route" van de Greek Line. De aantrekkelijke "Arkadia" heeft ruime accommodaties, 14 publieke zalen, het grootste overdekte zwembad ter zee, en natuurlijk de voortreffelijke "Gulden Route" bediening. Reserveer nu . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL: 30 April*, 12 Juni, 3 Juli, 11 Aug., 1 Sept.*, 22 Sept.*

"Gulden Route" naar de MIDDELLANDSE ZEE
New York • Portugal • Italie • Sicilië
Griekenland, Cyprus, Israël
TSS OLYMPIA 23,000 ton
Nieuw Vlaggeschip van de Greek Line
TSS QUEEN ANNA MARIA
26,000 ton • Afvaarten om de 14 dagen
Luchtgekoeld • Gestabiliseerd

GREEK LINE
89 King Street East, Toronto
400 Craig Street West, Montreal
470 Granville Street, Vancouver

Dertig jaar geleden maakte de "Snip" van de K.L.M. de eerste vlucht naar de West

Op 15 december 1934 vertrok de Fokker F-18 PH-AIS "Snip", onder leiding van gezagvoerder J. J. Hondong, van Schiphol voor de eerste transatlantische vlucht van Amsterdam naar Paramaribo en Curaçao. Een tocht van bijna acht dagen, over een afstand van 10.488 km. (De afstand wordt nu in nog geen 19 uur gevlogen.)

De grootste hindernis op deze vlucht was het 3614 km. lange Oceaan-traject van Porto Praia naar Paramaribo, een nauwelijks te overbruggen afstand voor een verkeersvliegtuig van die tijd.

De "Snip" beschikte over 560 liter benzine en daarmede kon het grootste traject worden overbrugd. Om gewicht te sparen werden de kajuitramen vervangen door linnen stroken en voor het opmaken van een bestek voor de positiebapling te nopzichte van de sterren kwam er in het plafond een groot luik.

Voorts zou de onderzeeboot K-XVIII van de Koninklijke Marine midden in de Oceaan de vliegende Hollanders in de F XVIII bij de navigatie assisteren.

Op 15 december 1934 vertrok de "Snip", uitgewuifd door duizenden belangstellenden van de KLM en uit de West van Schiphol. De bemanning bestond uit gezagvoerder J. J. Hondong, 2e bestuurder J. J. van Balkom, boordwerktuigkundige L. D. Stolk en radio-telegrafist S. van der Molen. De lading bestond uit 106 kg post.

Hoe bemanning en vliegtuig deze hindernis hebben genomen, staat in nuchtere taal opgetekend in het logboek van de "Snip", waaruit hieronder de letterlijke tekst betreffende de Oceaanoversteek volgt:

19 december 1934:

G.M.T.

18.45 Machine voor vertrek gereed en naar beginpunt van de startbaan gebracht door aanwezig personeel.

19.00 Motoren gestart en na proefdraaien over alles een laatste controle gehouden.

19.10 Motoren gestart, proefdraaien en alles in orde bevonden.

19.15 Gestart van Porto Praia voor Paramaribo. Koers gelegd Porto Praia-Cabo d'Orange.
Machine was belast tot totaalgewicht 9994 kg. Zeer vlotte start en na loskomen goede klim. Einde terrein motoren reeds iets gedresseld. Na 2 minuten motoren over op grote speed. Boven het eiland werd nog de bocht genomen om op koers te komen. Met verminderd toerental werd geklommen en werd op 400 m. het eiland St. Gago gepasseerd.

19.25 Vlieghoogte 750 m. Koers 249°, drift + 4° = 253°.
Zicht over 20 km; geen bewolking.

19.45 Marconist deelt mede, dat radio defect is. Driftmeten geschiedt iedere 20 minuten. Bij zonsondergang nog steeds defecte radio. Driftmeten, zowel met lamp als spiegeldriftmeter.

21.10 Radio hersteld en verbinding met K 18. Bewolkt 6/10 op 5 à 700 m. Vlieghoogte 750 m. Drift steeds + 4°. Volgens hoogtewinden Praia 30 km. wind op 750 m, 60°.

21.55 Peiling K 18 en geven gispositie 13,9 N.B. 28,16 W.L.

22.06 Verstrekte peiling 75°.

22.30 Gemiddelde peiling van K 18 72,5°.

22.35 Koers 250° + 5° drift = 255° voor aanlopen K 18.

23.00 Na stersbestek van 22.35 uur wordt positie opgegeven: 12,46 N.B. 29,16 W.L. Drift meten van 750 m. hoogte gaat zeer goed met lamp tussen de openingen van het 6/10 wolkendek. Driftmeten geschiedt ieder ½ uur. Vermoedelijke ontmoetingstijd 00.30 van 20 december 1934 wordt aan de K 18 geseind.

23.35 Peiling 75°. Laat telegram Minister van Defensie doorzenden en tevens mijn dank van bemanning "Snip" aan opvarenden K 18.

20 december 1934:

00.30 Verzoek om peiling.

00.38 Krijg positie 11,55 N.B. 33,20 W.L. Peiling 9° en de vraag of de lampen nog niet gezien worden. Laat melden: "Seinen als motorgeluid gehoord wordt". Wolken 6/10 zelfde hoogte.

00.42 K 18 seint: "Iedereen holt naar dek. Vermoedelijk worden Uw motoren gehoord. Zij zien U, ik ga ook even kijken".

01.15 Stersbestek van 00.25. 31,57 W.L.
Koers verlegd 246° +4° drift = 250°. Wolken 8/10 op dezelfde hoogte. Vlieghoogte 750 m. Zeer rustig boven dit wolkendek. Geen wolken op grotere hoogte.

01.20 Krijg bericht: radio weer defect. Verzoek Stolk om de marconist te helpen defect op te sporen. Zit alleen voor en zie van alle motoren benzinedruk weglopen en direct daarna lopen motoren terug tot ralenti. Gevlogen werd op ondertanks in de cabine.
Bij vliegen op deze tanks was benzinedruk vrij laag (1½ à 2). Terwijl ik Stolk riep, overgeschakeld op vleugeltanks. Na kalm planeeren tot 500 m., kwam benzinedruk weer op en pakten de motoren weer. Onderwijl was Stolk naar voren gekomen en druk opgepompt tot + 5.
De oorzaak van dit teruglopen moet gezocht worden in het openen en sluiten van het rechter navigatieluik door onderdruk op cabinetanks. Weer geklommen naar 750 m. Stolk weer verzocht hulp aan v. d. Molen te verlenen. Van Balkom tracht nog steeds stersbestek te krijgen. Driftmeten gaat nog steeds door gaten in het wolkendek.

02.00 Koers 249° en 3° = 252°. Weersgesteldheid wordt slechter. Passaat wolkendek op 750 constant met 8/10 bewolking. Nu en dan enkele hogere cumulus.

03.00 Geschatte snelheid 215 km. Hoogtewinden "Stuyvesant" geven op 750 m. 30 km. wind achter inkomend op 20°. Zelfde weersgesteldheid. Koers 249° en 2° drift = 251°.

03.55 Radio gedeeltelijk hersteld, doch slecht bruikbaar.

04.00 Weer wordt slechter, passaatwolken, zelfde hoogte 5 à 700 m. Hogere cumulus met regen en licht onweer. Blijf constant zelfde hoogte houden en moeten blindvliegen. Bovenlucht meestal bedekt. Passaatwolken 8/10 op plaatsen samenlopend met hogere bewolking. Kan op deze wijze door de enkele gaten nog enigszins meten. Zeer goed wordt geconstateerd dat drift zeer gering is.

05.00 Koersvliegen zeer moeilijk daar gezorgd moet worden dat ieder gat in de wolken bruikbaar is voor driftmeting en remoustikken dit trachten te beletten. Hoogte steeds 750 à 800 m. Hoogtewinden "Stuyvesant" geven op 1500 m. Reeds een Z. component en dus beter deze hoogte te houden daar mogelijkheid blijft voor driftmeten en wind mee.

05.30 Steeds hetzelfde.

06.00 Zware regenbuien.

06.30 Passaatwolken 4/10. Drift plm. 1 à 2°.

07.00 Zelfde weersgesteldheid bovenlucht gedeeltelijk bewolkt.

07.30 Drift steeds plm. 1 à 2°.

07.55 Gegist bestek gegeven aan Paramaribo 07.00 N.B. 44.30 W.L.

08.00 Passaatwolken 6/10 hogere cumulus, regen.

09.30 Vlieghoogte 500 m. onder de wolken, drift plm. 2°, nu en dan motregen. Peiling Paramaribo 90° (onmogelijk, afstand te groot). Verzoek Van Balkom om met v. d. Molen een zonbestek te nemen zodra dit mogelijk is. Stolk komt voorop zitten.

10.18 Zonbestek schijnt niet gemakkelijk te gaan, weer werkt niet mee en wachtend hierop wordt land aangelopen. Te 10.18 berekening zonbestek zonder resultaat en kan ik na 5 minuten de kust naar het Westen volgend, op de kaart plaats bepalen vliegend op 400 m.

10.25 Laat telegram zenden aan K 18, Stuyvesant en Van Renselaar, meldend: Kust bereikt en dank voor hulpverlening met verzoek doorzending aan Porto Praia.

10.55 Passeren over Cayenne, daarna Duivelseilanden om vervolgens koers te leggen naar Olbina en verder Paramaribo. Traject Iles de Solut-Paramaribo. Zware regenbuien met zeer lage bewolking. Enkele malen over de stad Paramaribo gevlogen en toen koers naar de Zanderij.

12.50 Na terrein verkennen op de Zanderij (naam ná landing ver-

12.50 Na terrein verkennen op de Zanderij (naam na landing veranderd in Sniphol) geland. Na ontvangst, toestel verankerd, motoren afgedekt en per trein naar de stad. Grootse ontvangst.
Porto Praira-Cabo d'Orange: 3300 km.
Gevlogen tijd: 15 uur 5 minuten. Kruissnelheid ca. 220 km.
Geschatte kruissnelheid ca. 215 km.
Vliegtijd 17 uur 30 minuten.
Van Porto Praia gestart met 5450 liter benzine. Voor overlopen niet geheel vol.
Te Paramaribo geland met 1650 liter benzine.
Bij vertrek te Porto Praia lang proefgedraaid en kan hiervoor 50 liter benzine gerekend worden.

De bemanning welke de historische Snipvlucht tot zulk een goed einde bracht, gefotografeerd voor de Fokker F-18 PH-ALS "Snip". V.l.n.r. S. van der Molen, J. J. Hondong, J. J. van Balkom en L. D. Stolk.

FAMA DUTCH DRAMATICAL SOCIETY
presents
STAR CROSSED
(in English)
by CLARENCE P. MALONE
under direction of Henk B. Poesiat

A play about the last part of the Second World War in the Netherlands.

IN HAMILTON:
SALTFLEET DISTRICT HIGH SCHOOL
Gray's Road, off Highway 8 at STONEY CREEK
on SATURDAY, JANUARY 30th, 1965 at 8 P.M.

IN TORONTO:
UNITARIAN CHURCH
175 St. Clair Ave. W., corner Avenue Road
on SATURDAY, FEBRUARY 6th, 1965 at 8 P.M.

TICKETS $2.00 AT THE DOOR.

WEERZIEN in CANADA en de U.S.A.

Ook Uw ouders kunnen deelnemen aan de
TIENDE Familie-Bezoek-Reis naar Canada
of the
TWEEDE Familie-Bezoek-Reis naar de U.S.A.
georganiseerd door de:
Nederlandse Christelijke Reis Vereniging, in samenwerking met de N.C.R(adio).V., de C.P.B., de N.C.V.B. en de C.B.T.B.

TIENDE CANADA-Reis, Reissom v.a. f. 1266.-
Heen:
Rotterdam — 26 mei 1965 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug:
Montreal — 11 september of 5 oktober, eveneens met de "Rijndam".

TWEEDE U.S.A.-Reis, Reissom v.a. f 1221.-
Heen:
Rotterdam — 15 mei 1965 met de "Maasdam" van de H.A.L.
Terug:
New York — 7 september 1965) eveneens met de
Boston — 8 september 1965) "Maasdam"
Vrijblijvende inlichtingen ook over de financiering worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het

Centraal Bureau der Nederlandse Christelijke Reisvereniging
Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG, Tel. 859302

De Boer's ANNUAL INVENTORY **SALE**

5051 Yonge Street - Willowdale - 222-1109

IS NOW IN PROGRESS

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Droom en Werkelijkheid

De drempel van het nieuwe jaar is overschreden en het is de vraag, wat zal dit jaar brengen.

Wordt 1965 een moeilijk jaar, zoals een bekend Christelijk politicus, in een toespraak voor de televisie, verwachtte?

Hij wees op het tekort op de betalingsbalans, de overbesteding en de dreigende inflatie en wat hij niet noemde, doch zeker van betekenis is, de toenemende arbeidsonrust. Op dit moment ligt het werk in de havens van Amerika's Oostkust stil, kent België reeds zijn tweede staking, eerst in de haven van Antwerpen en nu in de olie-industrie. Stakingen zijn besmettelijk. Zij slaan gemakkelijk over van het ene land op het andere, van de ene bedrijfstak naar de volgende. De contractloze periode in de metaalindustrie in Nederland is reeds op zichzelf een bedenkelijk verschijnsel. Nu kan men zeggen, dat Nederlanders nogal nuchtere mensen zijn en ook de vakbondsleiders heel goed weten, dat in de meeste gevallen stakingen nadeel betekenen voor de bedrijven èn voor de arbeiders en daardoor natuurlijk voor de economie van het land.

Maar het gezond verstand wint het niet altijd.

Soms worden ook de leiders van de grote vakbonden de touwtjes uit de handen gerukt. Dan werpen nieuwe figuren zich op en zweept men, al of niet onder invloed van communistische agitatoren, de massa op, die dan niet meer voor rede vatbaar is.

Dit gaat te gemakkelijker als de arbeiders niet georganiseerd zijn — en meer dan 50% van de Nederlandse arbeiders staan buiten de vakbonden — en er van vruchtbaar overleg tussen de werkgevers en werknemers geen sprake meer is. In het vorige jaar gaf de staking onder de Scheveningse vissers zulk een chaotisch beeld te zien, waarbij een oplossing schier onmogelijk was.

Uiteraard heeft een staking in een periode van hoogconjunctuur meer kans van slagen dan in een depressie-tijd. Nederland verkeert ook bij het begin van 1965, economisch gezien, nog in een blakende welstand. Uiteraard beschikken we nog niet over de jaarcijfers en al hadden we ze wel, dan is het voor het gros van de lezers nog niet aantrekkelijk daarop getracteerd te worden, maar het is zonder twijfel dat de landbouw een goed jaar had en de industriële produktie met ruim 6% toenam.

Echter, alle economen, hoe verdeeld hun inzicht in ander opzicht ook is, slaken dezelfde kreet: de arbeidsproduktiviteit moet verder omhoog.

De Nederlandse bevolking telde bij de jaarwisseling 12,2 miljoen zielen. Misschien is het realistischer te zeggen, meer dan twaalf miljoen monden. Wij voerden voor ongeveer 25 miljard gulden in, dat is f 2.000,— per hoofd der bevolking. Het dekkingspercentage ligt niet ver boven de tachtig, zodat er heel wat uit de diensten en verkeer (toerisme inbegrepen) moet komen, zal de betalingsbalans die 20% of ongeveerd 5 miljard gulden dekken, die de handelsbalans te kort komt. Dat lukte dan ook niet en het werkelijke tekort, hetgeen het Nederlandse volk dus inboette, bedraagt ongeveer 1 miljard gulden. Dat is voor één jaar niet erg, doch op die manier kan men natuurlijk op den duur niet doorgaan.

Vandaar het houden en keren van regeringskant om de lonen en de prijzen in de hand te houden ter voorkoming van hogere produktiekosten, die de export zouden belemmeren en inflatie, die de loonsverhogingen in feite weer ongedaan maakt, in de hand werken. Zolang natuurlijk door bepaalde bedrijven hoge winsten worden gemaakt — bij wereldbedrijven als Philips, A.K.U., Hoogovens en andere loopt dit in de miljoenen — is het alleszins begrijpelijk, ook de arbeider om een rechtmatig aandeel te horen vragen.

Philips heeft nu 250.000 mensen in zijn dienst, niet alleen in Nederland, doch over heel de wereld.

Andere bedrijfstakken echter, zoals de textiel, voeren een zware strijd tegen de massaproduktie uit landen met een veel lagere levensstandaard. Dit leidt tot concentraties, fusie van tal van bedrijven en soms tot ontslag van arbeiders. Eind december was de geregistreerde arbeidsreserve — een mooi woord voor de werklozen — dan ook hoger dan die van het vorige jaar, wat zou kunnen wijzen op een lichte ontspanning op de arbeidsmarkt.

Concentratie zit in de lucht.

In de R.K. perswereld zijn twee grote concerns (Spaarnestad en Teulings) bij elkaar gestapt, zonder dat ook maar een enkele van de 5.000 daarbij betrokken werknemers er iets van afwist.

Het is niet zonder reden, een man als **Prof. De Gaay Fortman** in zijn Oudejaarsavond-toespraak te horen pleiten voor een verandering van onze economische structuur, zodat niet alleen het kapitaal het voor het zeggen heeft.

Het gevaar, niet alleen in Nederland, maar in heel de wereld, is, de tirannie van de cijfers en de uitschakeling van recht en gerechtigheid.

Men spreekt van een nieuwe tijd en van andere levenswaarden. De oorlog van 1940—1945 heeft, zo zegt men, vernieuwing gebracht, de oude vormen doen het niet meer en het mensdom wordt in onze tijd — het atoom- en ruimtevaarttijdperk! — voor de oplossing van wereldvraagstukken gezet.

De zo bekende oud minister-president **Dr. Willem Drees** (Vadertje Drees) schenkt daar in zijn boek: **Zestig jaar levenservaring** grote aandacht aan.

Hij betrekt de veranderingen terecht op een langere periode dan die sinds 1945.

In het laatste hoofdstuk schrijft hij:

> "In de zestig jaar, waarover ik een en ander uit mijn herinnering heb weergegeven, hebben zich fantastische veranderingen voltrokken. Twee wereldoorlogen, daartussen in de langste en diepste economische crisis die er ooit is geweest, revoluties en burgeroorlogen als gevolg van oorlog en crisis en tenslotte de anti-koloniale strijd, hebben aan de wereld een ander aanzien gegeven. En dan is er de vooruitgang in wetenschap en techniek, die grootse perspectieven heeft geopend en tegelijk een ongekende dreiging over de mensheid doet hangen."

Dr. Drees is socialist en put, welk een burgerman (in gunstige zin) dan ook, toch zijn idealen uit de geboorte van een nieuwe maatschappij, door de mens gebouwd.

Hij weet van menselijke onvolkomenheid — zo niet, hoe zou hij ooit staatsman hebben kunnen zijn. Hij denkt — met heimwee — terug aan de bekoring, die hem beving als socialistische dichters als **Herman Gorter en Henriëtte Roland Holst**, in oproerige zangen met grote bewogenheid idealen wisten op te roepen.

"Ons roept de strijd te wake' en te volharden."

Maar hij betreurt hun gemis aan realiteitsbesef.

"Het was mij een vreugde toen Henriëtte Roland Holst mij als "kameraad Drees" haar levensherinneringen toezond, geschreven onder de titel: **Het vuur brandde voort.** Tekenend voor haar was het woord: **"de schone droom die ons vervoerde was toch ons laatste en ons liefste wit."**

Schoon kan de droom zijn — zo commentarieert Dr. Drees — om ons aan te vuren in wil en daad, maar wij moeten ons ervan bewust zijn en wij moeten kunnen verdragen, dat hij in de werkelijkheid van alledag slechts gedeeltelijk vorm kan krijgen.

Levenswijsheid van een gerijpt man!

Mijn zorg is, erger dan die inzake de betalingsbalans en inflatie, de onzekerheid, of in de vage fraseologie en anderzijds absolute negatie van vandaag, ook die werkelijkheidszin niet ontbreekt.

Bij humanisten en christenen!

Wat moet je wat slikken als je vandaag veel leest, wereldse en kerkelijke bladen.

Als ik moest kiezen: geef mij dan de revolutionaire zangers van voorheen maar boven de alles aan elkaar lijmende, goddelijke tegenstellingen loochenende dromers van heden.

Want uiteindelijk is heel het leven, hoe verworden in strijd van belangen en egoïsme, een geestelijke strijd.

En wat blijft, als het zout smakeloos wordt?

Inderdaad, 1965 kan een moeilijk jaar worden.

Triest zelfs, als de Christelijke boodschap nog meer vervaagt in een motregen van mensenmin.

De boodschap en de idealen, die de Christen kent, ontspruiten echter aan een andere bron, zijn "droom" en werkelijkheid beide.

Cn.

Vergeet U niet het inkomstenbelasting aangiftebiljet dat U per post ontving?

Het is anders. Het is persoonlijk.

Hieronder volgt hoe U er mee om moet gaan.

1.

Tegen deze tijd zult U wel Uw Persoonlijk Inkomstenbelasting Aangiftebiljet hebben gevonden in Uw brievenbus. Wat maakt het zo persoonlijk? Het feit dat het rechtstreeks per post aan U werd toegezonden en dat het Uw identificatie codenummer draagt.

2.

Wanneer U de persoonlijk aan U gerichte enveloppe ontvangt zult U er twee exemplaren van de T1 formulieren aantreffen. Bewaart Uw inkomstenbelasting aangifteformulier in een veilige plaats totdat U Uw T4 strookje ontvangt. Dit moet niet later dan 28 Februari plaats vinden.

3.

Wanneer U Uw T4 strookje hebt ontvangen dan kunt U Uw Persoonlijk Inkomstenbelasting Aangiftebiljet afmaken. Het exemplaar **zonder** Uw naam gebruikt men als een kladje. Bewaart dit voor Uw eigen dossier en breng Uw eindcijfers over op het vooraf geetiketteerde Persoonlijke biljet. Indien Uw naam en adres op dit biljet onjuist is geetiketteerd gelieve U dit te corrigeren. Indien iemand anders het aangiftebiljet voor U opmaakt, stuur dan Uw Persoonlijk aangiftebiljet, voorzien van Uw naam, adres en identificatie codenummer naar deze persoon ter voltooing.

4.

Wanneer Uw Persoonlijk Inkomstenbelasting Aangifteformulier ingevuld is, stop dan het exemplaar dat Uw naam en adres draagt in de daarvoor bestemde vooraf geadresseerde enveloppe. Zorg ervoor om een exemplaar van het T4 strookje alsmede alle recu's tot staving van Uw claims voor liefdadige en medische aftrek in te sluiten.

5.

Alvorens de enveloppe te sluiten, controleer eerst of Uw aanslagbiljet juist ingevuld is en dat het exemplaar van Uw Persoonlijk Inkomstenbelasting Aangifteformulier bedrukt met Uw naam en adres ingesloten is.

Indien U geen inkomstenbelasting aangifteformulier per post hebt ontvangen, of indien U Uw Persoonlijk Aangiftebiljet verliest, kunt U een blanco, ongeëtiketteerd biljet op een plaatselijk postkantoor krijgen.

Department of National Revenue
The Hon. E. J. Benson, Minister

Aan U gepost. Door U ingevuld. Door U teruggezonden.

Nieuws van het Westelijk Front

door Tini Van Ameyde

De titel hierboven is zonder blozen gekaapt van Herr Erich Maria Remarque. Het front, waarover wij gaan praten, vindt U echter niet beschreven in zijn boeken, maar in het bekende kerklied: "Christ shall have dominion over land and sea". Deze woorden vormen tegelijk, zeer in 't kort, de grondslag van de Christian Action Foundation, met hoofdkwartier te Edmonton, Alberta.

Het is alweer bijna een jaar geleden, dat ik U in Calvinist-Contact verslag uitbracht over de schermutselingen van de C.A.F. aan het westelijk front. Weet U nog, dat ik U toen vertelde van het verzoekschrift met 5.000 handtekeningen, dat werd overhandigd aan Premier Ernest C. Manning? Het was een verzoek om opheffing van van het z.g. "closed shop"-systeem, een protest tegen het verplichte lidmaatschap van een neutrale vakbond. Mede als gevolg hiervan werden tijdens de voorjaarszitting 1964 van de Alberta Legislature veranderingen in de Arbeidswet aangebracht, waardoor de macht der vakbonden tot het nemen van disciplinaire maatregelen wordt beperkt. Prompt worden sindsdien de leden van de C.A.F. door de vakbondsleiders gebrandmerkt als "fascisten"...

Hoewel het beoogde doel dus nog niet werd bereikt, bezorgde deze actie aan de C.A.F. een flinke mate van publiciteit. De president, Rev. Louis Tamminga — voor onze lezers geen onbekende — werd zelfs geïnterviewd op het televisiescherm. Belangstelling in de protestantse denominaties was groot, Luthers, Baptist, Pentecostal, zij allen leefden mee. Er waren kerken, die lijsten met een veertig, vijftig handtekeningen inzonden. Hoe bemoedigend voor "onze" mensen om te merken, dat ze in deze zaak niet alleen stonden!

Daarna is er heel wat gebeurd en het lijkt me het beste om nog even in de sfeer van de arbeid te blijven. Het spreekt vanzelf, dat de C.A.F. hecht samenwerkt met de Chr. Labour Association of Canada. Twee C.L.A.-werkers, de heren Antonides en Vandezande, hebben de West al meermalen bezocht, met als resultaat christelijke vakbondorganisatie in verscheidene plaatsen. Ik noem in Alberta: Medicine Hat, Edson, Edmonton, en in British Columbia: Houston, Smithers, de Fraser Valley. Wat was er een voldoening in het hoofdkwartier, toen de Albertaanse regering aan de C.L.A. eindelijk volmacht gaf om op te treden als onderhandelaar voor de Edson Local! In Calgary, Winnipeg, Vancouver, etc. werden inmiddels ook al contacten gelegd. Maar hier zal ik stoppen, want over de vakbeweging wordt U, als C.C.-lezer, door anderen van tijd tot tijd trouw ingelicht.

In het voorjaar van 1964 begon de C.A.F. haar volle aandacht te richten op een zaak, die voor velen van het grootste belang is. Sedert jaren had de Alberta Association of Private Schools, waarbij ook de christelijke scholen aangesloten zijn, geweigerd zich in het openbaar uit te spreken over de vraag of deze scholen aanspraak kunnen maken op financiële steun van de overheid. Nu werd door de vertegenwoordigers der christelijke scholen in samenwerking met het bestuur der C.A.F. een verklaring opgesteld, waarbij men uitsprak, dat onderwijs — als een deel der opvoeding — voor rekening en verantwoording van de ouders komt en men daaraan het recht ontleent om ook, naast de "public" en Rooms Katholieke scholen, mee te delen in de opbrengst der schoolbelasting.

Deze verklaring werd ter goedkeuring voorgelegd aan de Assoc. of Private Schools. Eerst aan een uitgerekte en diepgaande discussie onderhevig, werd ze later bijna eenstemmig aangenomen en in mei als officieel verzoekschrift ingediend bij de provinciale regering. Hierbij tegenwoordig was Dr. Wm. Vanden Born, president van de Edmonton Society for Christian Education en Associate Professor aan de Universiteit of Alberta, die in dit alles een belangrijke rol speelde.

Een niet minder belangrijke rol in deze campagne voor het christelijk onderwijs wordt gespeeld door het maandblad van de C.A.F., de "Vanguard". Er gaat practisch geen maand voorbij of in de Vanguard wordt gewezen op de grievende onrechtvaardigheid, dat ouders, die geen gebruik van de "public" school maken — en zo gezamenlijk aan de overheid een massa geld besparen — voor die school toch moeten meebetalen. Klaarblijkelijk wordt hier gewerkt onder het principe, dat de gestage druppel de steen uitholt!

Momenteel wordt de Vanguard gedrukt in 3.000 exemplaren, waarvan ongeveer een kwartdeel naar de leden van de C.A.F. gaat, de rest wordt toegezonden aan mensen-met-invloed: ministers, professoren, politici, predikanten, journalisten etc. Het aantal reacties, dat van hen binnenkomt, is groeiend. Verleden zomer werd langs deze weg o.a. contact opgenomen met Robert Thompson, de nationale leider van de Social Credit party, met wie het bestuur sindsdien reeds enkele malen op prettige wijze van gedachten wisselde.

Van de Vanguard gaan voorts 257 exemplaren naar Ontario, zelfs telt het blad lezers in Europa en Australië! Als eindredacteurs treden op de C.A.F.-president en de secretaris, Mr. John A. Olthuis, beide te Edmonton. De vier westelijke provincies zijn elk vertegenwoordigd in de staf van de Vanguard door een "associate editor": Peter W. De Bruyne te Regina, Sask., Michael De Vries te Surrey, B.C., John Vriend te Lethbridge, Alta. en Harry Van Dyken te Winnipeg, Man. Ja, allemaal "reverends", hoe raadt U het zo? Het zou een goede gedachte wezen om naast hen ook anderen in de redactie te stoppen, dat maakt een minder eerwaarde indruk naar buiten... Bij nader inzien: ik vrees, dat het niet gemakkelijk is om overal in de West mensen te vinden, die voor zulk werk capabel zijn en bereid om zich met hart en ziel in te stellen. Voorlopig valt er nog niet "te stoppen"!

Over de actie ten behoeve van Alberta's christelijke scholen is nog veel meer te vertellen. Zo werd

(Vervolg op pag. 8)

Samenwerking of Eenheid?

(Vervolg van pag. 1)

een zichtbare avondmaalstafel heeft neergezet. Maar ze kijken stilweg wat neer op al dat zichtbare. Het is tenslotte, zo vinden ze, maar een zaak van de tweede rang of je nu lid bent van deze kerk of van een andere, want je bent in ieder geval lid van de onzichtbare, veel belangrijker kerk. Ze zijn dan ook vurige voorstanders van samenwerking tussen christenen van allerlei kerken, een samenwerking die gebaseerd is op de zgn. onzichtbare kerk, en die vragen van de zichtbare, concrete kerk maar zoveel mogelijk laat rusten. Ik geloof dat we dit standpunt ook maar niet erg serieus moeten nemen, want zij die op dit standpunt staan nemen de concrete geboden en instructies in de bijbel met betrekking tot de concrete kerk van doop, avondmaal en sleutelen des hemelrijks ook niet serieus.

Het gebrek aan belangstelling voor wat er in andere kerken leeft en geloofd wordt heeft natuurlijk wel veel te maken met dergelijke ideeën, want je zou toch mogen verwachten, dat de mensen van de vereenzelviging van eigen kerk met de enige, ware kerk diep geïnteresseerd zouden zijn in wat er leeft bij anderen om hen, namelijk, uit hun dwaling te helpen, en je zou van de anderen die het concrete kerkelijk leven zoals dat te zien valt in de kerkelijke activiteiten tot een in wezen minder belangrijke zaak maken, verwachten dat zij bijzonder belangstellend zouden zijn naar het geloofsleven van hun mede-leden-van-de-onzichtbare-kerk.

Er moet dus wel iets anders achter zitten dat we zo weinig van de andere kerken weten en er zo bitter weinig notitie van nemen. Wat dat is valt duidelijker te zien wanneer we ook onze aandacht eens laten gaan over de houding die we binnen de Calvinistische kring aantreffen met betrekking tot de niet tot de kerk behorende mens in Canada. Die houding is namelijk buitengewoon eigenaardig ... voor Calvinisten!

Je kunt niet altijd helemaal afgaan op de indrukken die een buitenkerkelijke krijgt wanneer hij met een van onze kerken in aanraking komt. Die indrukken hangen samen met de persoonlijke kwaliteiten van een predikant, van mensen van een evangelisatiecommissie, van collega's en vrienden die ook tot die bepaalde kerk behoren, en zo meer. Die indrukken hangen ook samen met de verwachtingen die de buitenkerkelijke heeft van de kerk en met het beeld dat hij bij zichzelf langzamerhand van de kerk heeft gevormd. Toch is het waardevol om serieus naar de indrukken van de onkerkelijke mens te luisteren. De kerk die er niet meer bij geïnteresseerd is welke indruk ze maakt op de buitenstaander is wel heel ver van haar Heiland afgedwaald. Ik baseer het op langzamerhand ontelbare gesprekken met buitenkerkelijken wanneer ik zeg dat de kerken die het woord Reformed in hun officiële naam voeren, op menig buitenkerkelijke de indruk maken van bourgeois, op zichzelf geconcentreerd, arrivé, bekrompen, bijziend en zonder enig begrip van of enige interesse voor degenen die niet tot dezelfde groep, stand, ethnische groepering en kerk behoren. Vooral zij die wat dichter bij de kerk schijnen te komen, en die dus allerminst vol antipathie zijn vervuld, krijgen al spoedig de gedachte dat er van hen wordt verwacht dat ze zich aanpassen aan een heel patrooon van gewoonten, gebruiken, opvattingen, ideeën, ritueel, zede en routine. Dat patroon bestaat inderdaad, zoals we weten. Er zijn nu eenmaal dingen die we altijd zo hebben gedaan. Er zijn nu eenmaal duizend opvattingen die gebruikelijk zijn onder ons. Er zijn nu eenmaal vormen, bepaalde manieren van doen, zeden, en gewoonten die onder ons volkomen gebruikelijk zijn. Dat patroon van zeden, opvattingen en gewoonten is echt niet exclusief afgeleid uit het Woord van Christus. Gods Woord heeft er wel hier en daar telkens wat invloed op gehad toen bepaalde gewoonten zich vormden en bepaalde gebruiken gewoon begonnen te worden, maar er zijn naast het Woord van God ontelbare andere invloeden aan het werk geweest. In onze Reformed kringen zitten we, bijvoorbeeld, met opvattingen en gebruiken die bijna voor 100 procent verklaard moeten worden uit ethnische afkomst — we zijn nu eenmaal Hollanders — of uit bepaalde standsovertuigingen, of uit andere sociale of economische oorzaken. We hebben zulke gewoonten en we volgen zulke gebruiken zonder er nog verder veel bij na te denken waaruit ze eigenlijk zijn voortgekomen, en we doen vaak heel gewoon alsof dit nu bij uitstek de Christelijke zede is.

Het is inderdaad geen wonder daarom, dat we van allen die zich bij ons aansluiten om de Here te dienen, zo'n beetje automatisch, zonder er veel bij na te denken, verwachten dat ze zich ook aan die gewoonten en gebruiken zullen houden, en dat ze afstand zullen doen van die gewoonten en zeden die ze zelf hebben, als gevolg misschien van Hongaarse afkomst of van een bepaalde culturele standaard of economische achtergrond. Met andere woorden, we staan tegenover de buitenkerkelijke niet alleen maar met de boodschap van Jezus Christus, maar we ontmoeten hem tegelijkertijd met een lawine van zeden en gebruiken die lang niet altijd een zuivere interpretatie zijn van die boodschap!

Het opvallende hierbij is dat we ons dit veelal niet realiseren. We weten dat er anderen zijn dan wij. We weten dat ze anders denken, anders leven, op andere dingen hun hoop gevestigd hebben en andere maatstaven gebruiken. We voelen ook allemaal dat we als kerk een evangelisatorische roeping hebben jegens die anderen. Maar op de een of andere manier is er een muur opgetrokken tussen die anderen en onszelf die niet alleen bedoelt de drijfveren die niet aan Gods Woord alleen ontleend zijn buiten te sluiten, maar die ook ons het uitzicht is gaan benemen op de ander in deze wereld. Het heeft er alle schijn van dat we ons meer zijn gaan concentreren op de verdediging dan op de aanval, meer op de innerlijke opbouw dan op de greep naar buiten. Zonder er nu bepaald een theorie van te hebben gemaakt, hebben we de structuur van de kerk langzamerhand zo gebogen en gevormd dat het voor ons besef mogelijk is geworden kerk te zijn zonder evangelisatie, en zonder zending. Niet dat we tegen zending of tegen evangelisatie zijn.. Natuurlijk zijn we allemaal van mening dat die twee erbij horen. Maar we hebben ruimte gemaakt voor een kerkelijk bestaan dat in ieder geval tijdelijk zonder een van die twee kan bestaan en toch tenvolle kerk zijn! Met andere woorden, we hebben in het essentiële van de kerk, in datgene wat de kerk tot kerk maakt, een welomlijnd standpunt ingenomen: dat essentiële is niet te vinden in wat we gewoon zijn het zendingsbevel te noemen, in Mattheus 28, maar het is de persoonlijke verbondenheid aan Jezus.

Van hieruit wordt het gebrek aan belangstelling voor de andere kerken, en ook het tekort aan werkelijk begrip voor de buitenkerkelijke, ietwat duidelijker. Van hieruit wordt het ook duidelijk dat we niet meer zo warm lopen voor de eenheid, en in feite al lang blij zijn als we de ene vogel van de samenwerking in de hand hebben en dat beter vinden dan de tien vogels van de werkelijke eenheid "in de lucht". Het feit dat deze gedachte en deze houding uit buiten ons direct kerkelijk leven van grote betekenis zijn — we denken bijvoorbeeld aan ons inzicht in de opbouw van de samenleving en aan, in dit verband, onze definitie van wat de kerk als sociologisch verschijnsel is — brengt mee dat we hier juist in een blad als het onze in een volgend artikel nog meer aandacht aan moeten geven.

M. Vrieze.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS
223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

1 KWALITEITS-ZADEN
2 IN SPECIALE VARIETEITEN
OOK HOLLANDSE SOORTEN
3 LIGGEN HIER OP U TE WACHTEN
Holl. of Eng. Prijscourant, met kleuren-foto's, op aanvrage geheel GRATIS.
WILLIAM DAM SEEDS
WEST FLAMBORO, ONT. (near HAMILTON)

ROTER TABLETTEN
tegen maagklachten
Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe. Slaperig na maaltijden?
Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting.
60 tabletten $3.00,
150 tabletten $6.30.
ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

Agio Sigaren
zijn beter
Agio Garant $ 1.60 per 10
EEN HEERLIJKE SIGAAR
P. J. SCHOLTENS IMPORTS
P.O. Box 507
Waterdown, Ont.

REISBUREAU
Bel of schrijf
In Sarnia: THEO HEIKAMP, 133 N. Front Street, ED 6-6169
In Toronto: JOANNE V. D. SPEK, 697 Bay Street, EM 6-9488
O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(4)

"Vindt u 't niet gek, tante, dat onze meubels nu hier staan?" En ineens flapt ze het eruit: "En hoe vindt u de nieuwe gordijnen? Enig hè! Het is een cadeautje van ons aan moeder. We wisten dat ze niet van die rechte gordijnen houdt, ziet u:"

"O, hebben jullie dat verzonnen?" Tante Guus voelt zich en beetje geprikkeld. Vreemd, heel vreemd. Als Emi zo graag andere gordijnen wilde, had ze dat toch gewoon kunnen zeggen?

't Is of Luci haar gedachtengang aanvoelt. "En mamma wist er niets van, tante. Wacht, wilt u een stoel hebben? Ze zijn al afgestoft. Ja, neemt u deze maar. We hebben de gordijnen stiekem gekocht, tante, mamma heeft er niets van gemerkt. Riek heeft ze gisteravond hier opgehangen, want dat konden wij natuurlijk niet."

"En waar hebben jullie dat van betaald?"

"O, uit onze spaarpot. Ik werk wel eens in de vakanties en Ank, nou ja, die verdient toch op 't lab."

Tante is nog altijd blijven staan en daarom vraagt Luci: "Ja, wilt u soms eerst moeder gaan zoeken? Maar het is overal nog een bende, hoor. Tante, u zult zien, over een poosje heeft de hele straat open gordijnen."

Dat werkt verkeerd, en tante Guus krijgt het nare gevoel, door haar nichtje de les te worden gelezen.

"Verbeeld je dat maar niet, kind."

"O ... eh ... zal ik moeder maar even roepen?"

"Laat maar, ik zoek haar zelf wel."

Maar Emi heeft tantes stem al gehoord en komt mt een vaartje de trap afroffelen. Luci slipt gauw naar de keuken, waar ze Ank weet. "Kom mee, tante is er en ik geloof dat ze een beetje nijdig is om de gordijnen."

"Och, ben je mal!"

"Dag tante!" horen ze moeders stem.

"Zo kind, welkom hoor. Ik hoop dat je hier heel prettig zult wonen. Maar eh ... die gordijnen ... Was dat nu nodig geweest, Niemand heeft ze hier zo."

Emi glimlacht. Oh, als tante Guus zich er nu maar niet te veel aan stoot.

"Ja tante, dat is wel zo, maar dan zijn wij nu eens de eersten." Meteen golft al de vreugde weer in haar op. Ze wil nog wat zeggen, maar tante is haar voor. "Je kinderen zijn toch niet de baas?" vraagt ze wat zuur.

"O, heeft u 't al gehoord?"

De bel gaat weer en Emi, blij met de afleiding, gaat vlug naar de voordeur. "Mag ik er even langs, tante?"

En dan staat daar oom Koos en inplaats van naar binnen te gaan, doet hij een stap achteruit. Veelbetekenend knikt hij naar de ramen en dan weer naar Emi. "Keurig, meisje. Het huis heeft een heel ander aanzien gekregen. En zo moet het ook. Je eigen stempel."

Emi straalt. "Fijn dat u 't mooi vindt. En 't is een cadeau van mijn dochters."

"Nou nou!" Oom Koos knikt opnieuw, ziet haar diep in de ogen. "Je hebt een fijn stel kinderen, meisje."

Merel! Zijn naam wordt niet uitgesproken, maar Emi weet dat oom Koos nu ook aan hem denkt.

Als ze samen binnenkomen, staat tante Guus nog bij de trap. Haast wat zielig. Zo, of een plots opgekomen windstilte haar wat te bolle zeilen slap doet neerhangen.

"Kijk eens aan, mijn vrouw hier ook al! En daar de meisjes! Welkom, kinderen en m'n compliment voor het cadeau aan de gevel." Ank en Luci gloriëren en nu pas merkt Emi hoe zielig tante Guus erbij staat.

"Ja tante, de jeugd van tegenwoordig is wel wat voortvarend, maar ze meent het goed. Komt u nu maar gauw binnen, we kunnen u al echt ontvangen. Alles staat al ongeveer op zijn plaats. Het is zo fijn, tante," praat ze rad verder, "dat we die kachel van u ook konden overnemen. We hebben nu meteen warmte en hoefden in het andere huis ook niet in de kou te zitten."

Op dit ogenblik is Emi weer terug in de kamer van vanmorgen. Ziet ze de blauwe brief ... Haar scherp en onredelijk uitvallen zit haar nog dwars. Tussen alle drukte door komt het telkens in haar gedachten terug. Ze bijt op haar lippen. Kijk Ank nu rustig haar gang gaan. Samen met Luci sleept ze stoelen bij, geeft tante Guus de gemakkelijkste ... Nee, het is onmogelijk dat ze weggaat ... In mijn omstandigheden ... Ik kan haar niet missen, juist nu ze eindelijk wat begint te verdienen.

Maar helder weet ze meteen dat het daar niet om gaat. Dat het voor haar in de eerste plaats gaat om Ank zelf.

Van boven klinkt getimmer. Vragend kijkt tante naar Emi. "Het is Ad," zegt ze. "Hij is met Riek en haar man bezig de ledikanten in elkaar te zetten." Een schalkse lach trekt om haar mond. "De kinderen hebben alle drie op hun eigen houtje voor vandaag vrij gevraagd, ziet u. En gekregen ook."

Die avond gaan ze allemaal gelijk naar bed. Louitje veel te laat, de anderen te vroeg. Alleen doet Emi de ronde. Louitje slaapt al. Zodra ze hem neerlegde, gleden z'n lange zwarte wimpers over het blank onder z'n ogen, dat zich zo scherp aftekent tegen z'n rode wangen.

Luci ligt nog klaarwakker.

"En hoe vind je het nieuwe huis?"

Luci haalt haar neusje op. "Wel leuk, maar als ik naar al die dingen van tante kijk, is het net of ik uit logeren ben."

"Ja kind, maar mamma is toch heel blij dat ze niet alles nieuw hoefde te kopen. Daar had ik nooit het geld voor gehad."

Wat wrevelig draait Luci haar hoofd om. "Ja, dat weet ik wel, maar ik vind het toch. En dan, nou ja, dat luchtje ..."

"Wat luchtje?"

"Nou ... van tante."

"Maar kind!"

"Ruikt u dat dan niet?"

"Ja, nu je 't zegt, maar 't was me niet eerder opgevallen. Het hoort nu eenmaal bij dit huis."

"Nou en daarom vind ik nu juist of het niet van ons is."

Emi gaat ook naar Ank, maar ze kan haar nu niet in de klare grijze ogen zien, die altijd door je heen schijnen te kijken. Net als die van Merel. Ze verschikt wat aan een paar snuisterijtjes, die Ank al op haar kastje heeft gezet.

"Zou jij hier wel kunnen wennen?"

"O ja mam, ik vind het een fijn huis. De straat is wel erg saai, maar dat maakt de tuin weer goed. En dan dat stukje bos achter de tuin, net of ze hebben vergeten het weg te halen. Hebt u wel gezien dat het nu met die ijzel net een woud van twijgen lijkt?"

Peinzend kijkt Ank voor zich uit en Emi vraagt zich af of zij nu ook aan dat blauwe velletje luchtpost denkt. Vragen wil ze het niet.

"Moeder, ik mag hier toch wel een beetje moderniseren in de toekomst? Kijk, ik had al gedacht, als ik nu een paar stroken van een andere kleur aan mijn eigen gele overgordijnen naai bijvoorbeeld, dan zouden ze hier ook wel passen."

"Goed kind, doe dat maar," geeft Emi grif toe, want dat woordje "toekomst" is voor haar als een stille belofte.

"En dan zeggen we er niets van tegen tante, hè. Ze zal hier misschien nooit komen en wat niet weet, wat niet deert."

"Wát zeg je?" Emi ziet weer het lichtblauwe velletje papier. Dat schuift zich ook nu hier tussen hen in. Fel vraagt ze: "Zo was 't zeker ook met die brieven van Berny: wat niet weet, wat niet deert."

Ank schrikt van die onverwachte uitval. Ze wordt vuurrood; tranen springen in haar ogen. "Nee, echt niet."

Emi haalt haar schouders op. Ze kan het haast niet geloven, dat dit zo maar uit de lucht is komen vallen.

"Nou ja, goed, over die brief praten we morgen nog wel eens." Ze buigt zich over haar dochter en geeft haar een vluchtige kus. Wat ik wil, denkt ze op de gang verdrietig Paulus na, dat doe ik niet, maar wat ik haat, dat doe ik.

Bij Ad is de situatie weer heel anders. Van hem ziet ze alleen maar z'n magere blote jongensbenen in een opgestroopte pyjamabroek onder het bed uitsteken.

"Ad!"

"Ja!" klinkt het benauwd. Z'n tenen krassen over het zeil.

"Wat voer je dáár uit?"

"Wacht u maar even."

Met een vuurrood hoofd komt hij eindelijk te voorschijn.

"Nu, wat deed je daar?"

Twee ogen schitteren haar tegen. "Ik," stottert hij, "ik moest even weten hoe donker het er is."

"Maar jongen, waarvoor? Je hoeft toch niet onder je bed te slapen? Wat heb je daar nu voor belang bij?"

"Zal ik het u eens laten zien?" Ad lacht geheimzinnig.

"Ja, vooruit maar. Je maakt me vreselijk nieuwsgierig."

"Nou dan." Ad duikt weer weg. Niet zo ver nu, maar als hij terugschuift, houdt hij in zijn handen een pot geklemd, met dikke gele stengeltjes in de zwarte aarde.

"O Ad, krokussen!"

"Ja, voor u," zegt hij. "Ze zijn bijna goed en dan mogen ze in 't licht. 't Zijn alleen maar gele. Eigenlijk ... had ik ze nu in bloei willen hebben, maar dat is me niet gelukt."

"Jongen, wat zal dat mooi worden!"

"Als u ze soms mee naar beneden wilt nemen en in de keukenkast zetten, daar staan ze ook in 't donker en dan hoef ik niet telkens onder dat bed te zeilen. Wel zo handig."

"Goed, maar dan moet je er nu gauw inkruipen. Jij hebt ook een lange dag gehad." Emi kijkt naar zijn fris gezicht, dat nog geen spoor van vermoeidheid vertoont.

"Ja, en dekt u me dan toe?"

"Maar jongen!"

"Nou, wat geeft dat! Wacht u even? Ik moet nog bidden." Meteen knielt hij voor zijn bed neer. Emi zit zelf op de rand, haar handen gevouwen in haar schoot. Ontroerd kijkt ze naar zijn gebogen gestalte in de slordig zittende pyjama. Het is al weer enkele jaren geleden dat hij zo bij haar bad, z'n handen gevouwen in de hare.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great joy and thankfulness to our Covenant God we wish to announce the birth of our daughter and sister,

JUDY ANITA

Rev. and Mrs. Jerry J. Hoytema
George John

Jan. 9, 1965

128 Ontario St., Cobourg, Ont.

Grateful to the Lord, we hope to commemorate the 30th wedding anniversary of our dear parents on Sunday, January 24, 1965.

JOHN BROER

DIRKJE BROER—BUTTERMAN

That the Lord may spare them for each other and for us for many more years is the wish of their thankful children

Dirk and Linie Broer
Kathy and John
Alderschot, Ontario
Edith and Jim Grutter
Chicago, Ill., U.S.A.
Bill
London, Ont.

113 Stewart Street,
London, Ontario.

QUALIFIED BARBER

wanted. Guaranteed $70.-

JOHN SAKES

Main St. W., Grimsby, Ont., or phone 945-2520.

NEW NEW

The R.P.D. offers a bargain in Chr. Books, Records, and Sunday School Material for every Society and individual.

Join now the

CHRISTIAN BOOK CLUB

Write for details to

MR. JOHN A. W. EISEN
Renfrew Disabled Products
Renfrew, Ont.

FARMS - BUSINESSES

FREE catalogue describing choice Niagara area FARMS and BUSINESS. Spring edition. Write

GEO. DUGAN
REALTOR
18 KING, WELLAND, ONTARIO

Wij hebben verschillende prima

FARMS

te koop, maar nu er zoveel sneeuw gevallen is, is het moeilijk ze te bezichtigen. Wij raden U daarom aan contact met ons op te nemen, zodra het weer verandert.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Good productive

100 ACRE FARM

with very good buildings, about 3 miles south of Lindsay. $25,000. Found Realty Ltd., 64 Lindsay St. S., Lindsay, Ont. Phone 324-2185.

Gevraagd in een groeiend textiel bedrijf in Zuid-West Ontario, een

BEKWAME VERKOOPSTER

Goed loon, 5 werkdagen per week, niet intern. Brieven onder no. 1771, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Nette alleenstaande heer, middelbare leeftijd zoekt

KENNISMAKING

met nette alleenstaande vrouw. Christelijke beginselen. Zuidwest Ontario. Brieven onder no. 1770, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Te koop in Z. Alberta

127 ACRE FARM

Goed huis, o.a. 4 bedrooms, full basement, oil furnace, running water, enz. Goed location, 3 miles uit Town aan hoofdweg. Vlakbij Chr. Ref. Church en Chr. school. Twee barns, één jaar oud, waaronder één 28 stachions barn, één hog barn 32x60, running water, milk cooler, 4 milking machines, alles nieuw. 32 milk cows, Holstein en jong vee. Alles inspected voor melk leveren. Tractor, baler en verdere machines. 25 acres bietcontract, 50 acres alfalfa, 15 acres weiland. Goed irrigatie-land. Reden voor verkoop, een farm gekocht in Holland. $15.000 cash en verdere payments nader overeen te komen met eventuele koper.

H. VANDERVEEN
PICTURE BUTTE 385

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

Teachers Gevraagd

Nog een maandje en de bekende en gevreesde advertentie-actie ter verkrijging van personeel voor onze scholen begint weer. En naarmate het aantal scholen groeit en de scholen zelf uitgroeien wordt de spanning groter. Er is nu eenmaal meer vraag dan aanbod.

Dat is op zichzelf bedenkelijk. Zeker, de emigranten-wereld telt nu eenmaal meer jonge gezinnen dan oudere, de aanwas in de eerste klassen is veel aanzienlijker dan die van enige jaren geleden. Toch blijft de vraag bestaan of er voldoende jongeren gevonden kunnen worden vandaag, jongeren die zich beroepsgewijze bezig willen houden met de opvoeding van kinderen.

Wanneer de advertentie-woede losbreekt rekent men maar al te graag in termen van 'Wie het eerst komt het eerst maalt' en veelal zijn die scholen, welke te laat hun noden bekend maken, de slachtoffers.

Teacher gevraagd. Wie onze advertenties vergelijkt met die in Nederland, ziet direct een verschil. In Nederland vraagt men naar acten, hier vraagt men doodgewoon 'teachers'. In Nederland wil men weten dat de teacher geref. moet zijn of chr. geref. of Ned. Herv. Wij, in Canada, vragen gewoon om teachers. Misschien vinden wij het wel vanzelfsprekend dat sollicitanten tot de Chr. Ref. Church behoren, maar het is ook mogelijk dat men ervan uitgaat, dat een ieder, die in een christelijke school les wil geven, automatisch een orthodox christen is.

In Nederland adverteert men beschikbare woningen, bosrijke omgevingen, handige busverbindingen en allerlei financiële fringe benefits. Wij doen niet aan zulke dingen, misschien wel omdat wij geen scholen in de bossen hebben, geen beschikbare woningen, en geen fringe benefits. Zeker, wij hebben mooi gelegen plaatsen: we hebben industrie-steden, universiteits-steden, landelijke dorpen, plaatsen vlakbij beach resorts, en plaatsen zo ver verwijderd van het hart van de provincie, dat communicatie vrijwel onmogelijk is, zelfs al was er een bus.

Teacher gevraagd. Ondanks onze tamelijk koude advertenties krijgen onze scholen toch warmhartige sollicitaties. Och, en waarom zouden onze schoolbesturen ook uitbundige advertenties schrijven? Haast iedereen is wel vertrouwd met de omgeving waar men een vakante school weet. En het gaat er ook niet om, nog niet tenminste, wie onze scholen zijn. De meeste zijn in opzet en uitvoering nagenoeg gelijk: gebouwen zo-zo, speelruimte: kaal, landscaping: poor, facilities: they are planned, pay: like the others, fringe benefits: an American pension plan.

Waar de verschillen liggen weten wij allemaal: bij de sollicitanten. Zij komen in soorten: Public Teachers' College, Calvin, Holland, Grade Twelve, and from nowhere. En zij solliciteren, krijgen kansen, en worden benoemd. We hebben teachers meegemaakt die nog nooit van hun leven in een Christelijke school waren geweest; hun opvoeding verliep rechtlijnig binnen die van de public school. Welcome, zeggen we. En we hopen dat u met vrucht aan onze kinderen moogt arbeiden. Bent u Christian Reformed? Fijn. Houdt u van kinderen? Fijn. Wilt u wel aan onze school lesgeven? Fijn. Altijd trouw naar de kattegesasie geweest zeker? Fijn. We kunnen u natuurlijk niet... eh... we dachten dat u zo-veel zou kunnen verdienen. Fijn. Broeders, we hebben weer een teacher.

Teacher gevraagd!

Wie is onze sollicitant? Komt zij van een goed nest? Geen garantie! Is ze intelligent? Geen garantie. Kent ze de curriculum van het Department of Education uit haar hoofd? Bedenkelijk. Houdt ze van groepjeswerk? Gevaarlijk. Moet de teacher, volgens haar, de kinderen leiden en zelf laten ontwikkelen? Bravo voor John Dewey, dodelijk voor onze school. Weet onze sollicitant wat het eerste doel van de christelijke school is? Heeft ze ooit, georganiseerd, de Bijbel bestudeerd? Heeft ze er enig benul van wat de verantwoordelijkheid van de teacher is in verband met de eisen en de beloften van het Verbond? Kan de teacher Christo-centrisch denken? Heeft ze er enig benul van wat het betekent in loco parentis te staan? Is ze geïnteresseerd om de gezinnen te bezoeken ten einde uit te vinden hoe zij het best het verlengstuk van het gezin kan zijn? Weet ze wat discipline is? Is ze er zich van bewust dat zij een mandaat van de Here ontvangt? Heeft ze, om maar een voorbeeld te noemen, de geest van Psalm 51 doorleefd en die van, ook maar bij voorbeeld, de brief van Jacobus? Als ze een kind straffen moet, voelt ze dat zelf aan of is ze het 's avonds al weer vergeten? Begrijpt ze dat vijf talenten tot tien moeten aangroeien (in de Here) maar ook dat die ene tot twee moet worden? Weet ze dat ze bidden moet voordat ze rapportcijfers opstelt maar ook voordat ze haar lessen gaat voorbereiden?

Teacher gevraagd! Of vragen wij alleen maar mensen die op de een of andere wijze technisch fit zijn verklaard tot het geven van onderwijs? Denken wij dat het lid-zijn van een kerk, het doorlopen hebben van de Teachers' College, het komen uit een goed nest voldoende waarborgen zijn? Zijn we te gauw tevreden met referenties en zijn we te zenuwachtig en te onzeker van onszelf wanneer we een interview afnemen en benoemen we de sollicitant daarom maar in-a-hurry (stel je voor dat ze een benoeming elders krijgt!)?

Teacher gevraagd.

Dat betekent: kind van God, paedagoog, kindervriend, profeet, priester, koning, ambassadeur, sociaal werker. Dat eerst. Maar dan ook: qualified.

Aan moeder's hand tot Jezus?

Ja, maar ook aan die van de teacher, tussen negen en vier.

Wm. R. Rang.

Springdale Christian School will need a

PRINCIPAL

beginning September, 1965.

Our present Principal, who has been with us for four years, wishes to further his education. Springdale is located on a major highway, 30 miles from Toronto. For more information please write the secretary, Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport invites applications from

QUALIFIED AND EXPERIENCED TEACHERS

for junior, intermediate and senior positions in their 9 room school.

Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. 1, Wellandport, Ont.

LEZERS SCHRIJVEN

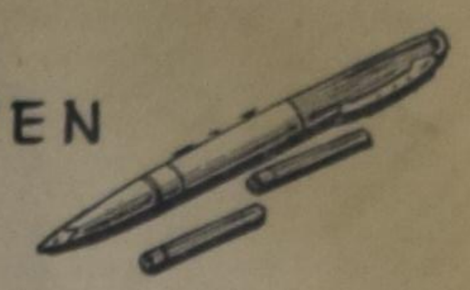

Nederlandse Onderwijzers naar Canada

Geachte Redactie,

Als gepensionneerd hoofd van een Chr. School in Nederland, stel ik veel belang in het Chr. Onderwijs in Canada.

Ik was als onderwijzer bij het Chr. onderwijs in Nederland voor de gelijkstelling met het openbaar onderwijs in 1920, maar de "kale" schoolmeester van toen heb ik in Canada, dank zij de grote offervaardigheid van de ouders, nog niet ontmoet.

Van 1950 tot 1960 heb ik vele onderwijzers uitgezonden naar de West (Curaçao en Aruba), waar de eerste Chr. School in 1950 werd gesticht. Zo ben ik aardig op de hoogte gekomen met het verlangen van vele Chr. onderwijzers om in het buitenland bij het Chr. onderwijs te werken.

Thans is echter de uitzending naar Indonesië onmogelijk en naar de West haast uitgesloten, omdat de landskinderen bij honderden in Nederland studeren en bij terugkeer in het eigen land de voorrang genieten bij een benoeming.

Vele onderwijzers in Nederland weten niet, dat er in Canada een ontstellend gebrek aan Chr. onderwijzers is door de snelle groei en uitbreiding van de Chr. scholen en het zal maar weinigen bekend zijn, dat zij hier nuttig werk kunnen verrichten, mits ze aan 2 voorwaarden voldoen:

1. van Gereformeerde beginselen zijn en
2. in het bezit van de akte Engels L.O.

Op mijn advies zijn er twee onderwijskrachten benoemd en geëmigreerd, die beiden de akte Engels bezaten en in korte tijd zich konden aanpassen. We verkeerden hier in de gunstige omstandigheid, dat een broer van het hoofd der school inspecteur van het Chr. Nationaal onderwijs is in Nederland en genegen om de beste onderwijzers uit de sollicitanten voor te dragen voor benoeming.

De besturen van onze scholen weten niet hoe groot de waarde van de akte Engels is voor het onderwijs aan de Canadese scholen, anders zouden ze een oproep in de Nederlandse schoolbladen plaatsen.

De mogelijkheid om besturen en onderwijzers met elkaar in contact te brengen is er als U genegen bent om de volgende advertentie in het Chr. Schoolblad "Onze Vacatures" te Baarn (adres voldoende) te plaatsen:

CANADA

De oproepen voor het Chr. onderwijs verschijnen van februari tot augustus in het Chr. weekblad Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Het abonnement kost Can. $3 of f10 per half jaar, verzending per zeepost."

Hoogachtend,
J. Cappon,
73 Churchill Ave.,
Willowdale, Ont.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of HAMILTON, Ontario (13 rooms) invites applications for the position of:

Full time PRINCIPAL-ADMINISTRATOR
for the school term 1965-66.

Please send applications stating qualifications and experience to: Mr. L. Witvoet,
38 Malton Drive,
Hamilton, Ont.

Secretary-Typist

required by the Christian Trade Unions of Canada.

Knowledge of general office procedure necessary.

Please reply in own handwriting before January 31, 1965, giving full particulars to:

MR. A. BOERSMA, secretary
87 West 5th Street, Hamilton, Ont.

FARMS FOR SALE

On the Highway, 2 miles from Lucknow, **100 ACRE DAIRY FARM**, all workable choice loam land. Barn 75x95, 27 steel stalls, room for 75 young cattle, silo 14x55, pigpen, 1200 ft. floorspace, drive-in shed, 2 corncrips, cement barnyard, henhouse (room for 750) — 2 breederhouses, pressure system, 8 room house with modern conveniences. Price $21000.-. Downpayment $5000.- — Only $1500.- down if person has stock and implements.

100 ACRE FARM, exceptional good buildings, L-shape barn 60x65x40x70. Price only $13.500.-. Down payment $2000.-

150 ACRES OF LOAM LAND, good buildings. Price $13.500.-

200 ACRES OF CHOICE LAND, good buildings. Down payment only $3500.-.

450 ACRE CORN AND BEAN FARM, 2 silo's 18x60; 14x50, barn (room for 250 head of beef cattle), corn crips, also 2 grain silo's, sow barn, 60 pens, pig barn (room for 200 pigs), 7 room brick house (modern). Price $65,000.-. Down payment $15,000.-.

All these farms are located close to Christian Reformed Church.

Also a real money making **BUTCHER SHOP**, fully equipped, and **GROCERY STORE**.

Apply,

F. VAN EYL
R.R. 1, CLIFFORD — PHONE 127W4
Salesman for
JOHN BOSVELD REALTOR
MEAFORD ONT.

"A MUST FOR EVERY ELDER AND DEACON"

"Church and Nation" — for informative and stimulating comments on the events of the church and its task in this nation. $3.00 per year. Ask for sample copies.

Church Order Commentary — Monsma/Van Dellen	$5.40
Ministry of Mercy for Today — P. Y. De Jong	$2.75
Taking head of the Flock — P. Y. De Jong	$1.10
The Congregational Meeting — M. Monsma	$0.85
Yearbook 1965 — available around March	app. $1.35
Basic Ideas of Calvinism — Meeter	$2.15
De diaken als componist der gemeenschap — Von Meyenfeldt — a few left	$1.75
Faith and its Problems — Schrotenboer	$1.95

Succes Diary 1965 — cover plastic $3.00; leather $7.00; refill $2.69.

Speelman's Bookhouse

10 GOLFDOWN DR., REXDALE, ONT. — 741-6563

ALBERT GALE AGENCIES LTD., REALTORS

NEAR CHRISTIAN REFORMED CHURCH: 165 acres good land with 45 head cattle, sows, pigs, full line of machinery and good house and barns. Full price $18,000 — $5000 down.

IN BRINSTON: 150 acres clay loam with good buildings, 55 head cattle, almost all new machinery, 10 can milk cooler.

Asking $35,000 — low down payment.

100 ACRE BEEF FARM, very neat brick home with oil heating system, 4pc. bath, modern kitchen. Barn has new roof but needs some repair inside. Only $7500 — $2500 down.

We have listed some excellent motels, located near Upper Canada Village, Chrysler Park and other tourist attractions.

Representative,

A. COUPERUS
P.O. BOX 1180, PRESCOTT, ONT.
TELEPHONE 925-3984 (Day or evening)

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL

We need a

PRINCIPAL

for the schoolterm 1965—1966.

Please send applications stating qualifications and experience to:

MR. HENGSTMAN, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

at your earliest convenience.

The Hamilton District Christian High School is in need of a

GEOGRAPHY TEACHER IMMEDIATELY

Please contact the Principal:
Mrs. Bernice Schrotenboer
729 Upper Gage Ave.,
Hamilton, Ont.

Phone during school hours 389-3411
Evenings 383-8261

State qualifications, references, and experience.

In anticipation of expansion and the possible addition of grade 13, the Hamilton District Christian High School invites applications for

TEACHERS

in all fields.

Please send applications stating qualifications, reference and experience to the principal:

MRS. B. SCHROTENBOER,
729 Upper Gage Ave.
Hamilton, Ont.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Victoria, B.C., L. M. Tamminga te Edmonton (Maranatha), Alta.

te Iron Springs, Alta., P. Sluys te Bigelow, Minn.

te Saskatoon, Sask., P. Van Egmond te Wellandport, Ont.

te Galt, Ont., J. A. Quartel te Hamilton (Immanuel), Ont.

te Burdett, Alta., H. Hollander te Neerlandia, Alta.

Aangenomen

naar Terrace, B.C., Vernon Luchies te Rapid City, Iowa.

naar Bowmanville (Maranatha), Ont., H. Van Andel te New Westminster, B.C.

Bedankt

voor First Lacombe, Alta., L. M. Tamminga te Edmonton (Maranatha), Alta.

voor Bloomfield, Ont., H. J. Kwantes te Ingersoll, Ont.

J. ROOK

In het "Kerkelijk Jaaroverzicht", hetwelk Mr. A. Bisschop voor ons blad schreef (zie C.C. van 8 januari j.l. pag. 4), werd o.m. vermeld, dat Rev. J. Rook, voorheen predikant bij de Chr. Ref. Church te Sarnia en Toronto, en laatstelijk te Bellflower, Calif., een vrije gemeente had gesticht. Mr. Bisschop bericht ons thans, dat dit niet het geval is.

Van betrouwbare zijde wordt vernomen, dat de heer Rook tot een andere staat des levens is overgegaan en nu in het zakenleven werkzaam is. Van het stichten van een nieuwe of vrije gemeente blijkt geen sprake te zijn.

FAREWELL REV. F. GUILLAUME

After 11 years of ministry Rev. Francois Guillaume bade farewell to the Rehoboth Chr. Ref. congregation of Toronto in the evening service on Sunday, January 3rd, 1965. Because of the strong unity between minister and congregation, it was a moving thought for the members, that the so beloved pastor and his equally beloved wife, was to be separated from them. No wonder that many had tears in their eyes, as they shook hands with Rev. and Mrs. Guillaume at the end of the service.

The farewell sermon dealt with the text in Revelations 21:23 and 24 and the theme was: "The vision of the city of God".

After the sermon Rev. Guillaume spoke some well-chosen personal words. These words were answered by Mr. J. P. Quartel as vice-president of the consistory on behalf of the congregation and by Rev. P. M. Jonker on behalf of the classis Toronto.

In the week before, on Tuesday, December 29th, 1964 a more intimate farewell-reception was held. A well prepared programme was presented in which members of practically all the societies and committees of the church participated. Choir- and communal singing as well as speeches and recitations succeeded each other. Rev. and Mrs. Guillaume received some nice presents, namely a camera and a dining-room-set. This evening also left a deep impression on all, who were present.

Though the congregation is grateful for all the blessings they received during the ministry of Rev. Guillaume, nevertheless it will be a difficult task for the consistory to call another pastor, who will feel himself called to take the place of Rev. Guillaume. We hope and pray that the great Shepherd of the Church will send this servant soon.

CHR. REF. CHURCH OF PENTICTON, B.C.

Penticton, B.C. — De Home Mission Board heeft Missionary J. C. Temsen benoemd als Missionary in Penticton, B.C. en Jan. 9 ontvingen we bericht dat Mr. Temsen deze benoeming heeft aangenomen. Met dank aan God maken we hiervan melding.

CHR. POLITIEKE PARTIJ IN ZWEDEN

Volgens de Oecumenische Persdienst werd in Zweden een christelijke politieke partij opgericht. Voorzitter werd een Luthers predikant, terwijl Dr. Lewi Pethrus, de bekende leider der Pinkstergemeenten, de vice-voorzitter is.

Incorporatie is geen Kwakzalversmiddel!

Er zijn thans diverse tekenen aan de wand die er op wijzen dat vele kerkeraden, gemeenteleden en classes zich zeer onvoldoende bewust zijn van wat "incorporatie" wèl en niet inhoudt.

Als men zijn kerk incorporeert, dan is dat ongeveer hetzelfde als dat men er een "naamloze vennootschap" van maakt. Men bereikt hiermede in hoofdzaak twee dingen:

1) de gemeenteleden zijn niet langer hoofdelijk aansprakelijk ("limited liability" of shareholders), zodat men wettelijk voor nooit meer aangesproken kan worden dan zijn schriftelijk of mondeling toegezegde verplichtingen.

2) Door het feit van incorporatie geeft de onderhavige kerk daarmede te kennen tegenover de buitenwereld, dat zij zich wat betreft optreden, handelen en voordoen zich zal onderwerpen aan de wetten van het land. Hierdoor weet de buitenstaander precies waar hij aan toe is als hij met de corporatie in onderhandeling treedt. Dit houdt dus in dat men zich, alvorens te incorporeren, op de hoogte stelt van wat de wetten van het land te zeggen hebben. Is men het daar niet mee eens, dan moet men niet incorporeren!

Op 'n eerste gezicht is dit allemaal eenvoudig en duidelijk. Echter, er zit een addertje onder het gras. Wat is namelijk het geval?

Er zijn er onder ons, die het feit van incorporatie tevens willen gebruiken om een continue leerzuiverheid te waarborgen, ongeacht kerkscheuringen etc. Dit is zowel gedaan door de Synode van de Chr. Ref. Church (Acts 1963, pag. 343 & 344), als door Mr. G. Vandezande in zijn "Minority Report" van 13 october 1964 tegen het ongedateerde "Report on Legal Status of Church Property Owned by the Christian Reformed Church in Canada", ondertekend door J. Vriend, Lethbridge, Alta., J. VanderVliet, Trenton, Ont., en H. Kreeft, Sarnia, Ont.

De doelstellingen zowel van Synode als van G. Vandezande zijn zeker prijzenswaard. Alleen ... ze zijn niet **uitvoerbaar!**

Met name in geval van kerkscheuring of verdeeldheid wijst de praktijk uit dat **beide** partijen in het geschil zich plegen te beroepen op het feit dat ze **ieder voor zich** menen Bijbel, belijdenisgeschriften en/of Kerkorde het zuiverst te interpreteren. En er is geen wereldlijke rechter te vindn, die in dat geval een **theologisch** beslissing kan en mag nemen: een rechter is er uitsluitend en alleen om de zaak in kwestie te toetsen aan de wetten van het land. En elke staat die zichzelf respecteert laat **vrijheid** van godsdienst toe en kan derhalve niet in theologische problemen treden terwijl er geen wetten voor gemaakt zijn.

Zowel bij Synod 1963 als bij G. VandeZande wordt nu ten onrechte stilzwijgend de wereldlijke rechter aangewezen om een theologisch oordeel te vellen in geval van nood. Dit is een ernstig drogredenatie en de wrange gevolgen van een dergelijke ONJUISTE opvatting over de uiteindelijke taak van de wereldlijke rechter hebben zich in Nederland tijdens en onmiddelijk na de kerkscheuring van 1944 op duidelijke en betreurenswaardige wijze gedemonstreerd.

Men houde zich dus terdege voor ogen:

a) een wereldlijke rechter zal zich nimmer in theologische criteria willen, kunnen en mogen inlaten. Dit geldt voor elk beschaafd land, om 't even of het Holland, Canada of de States is.

b) een "corporatie" wordt bestuurd bij het MEERDERHEIDSPRINCIPE. Men stelle zich slechts voor welk een chaos men zou creeren als men bij minderheidsprincipes zou besluiten! Als de "meerderheid" dus theologisch **fout** is, dan is daar via de corporatiewetgeving NIETS aan te doen.

Het lijkt mij toe dat deze belangrijke zaken OPNIEUW (en ditmaal met minder emotie maar met meer kennis en verstand van zaken) ter hand en bestudeerd moet worden.

Doen we dit niet dan scheppen we voor onszelf een illusie en lopen we het gevaar uit de droom opgeschrikt te worden als er niets meer te beredderen valt.

"Incorporation" is zeer zeker prijzenswaardig en noodzakelijk. Het schept echter allerminst enige waarborg tegen een kerkelijke chaos. Doorgaans blijkt het dan pas achteraf dat in die gevallen de Bijbel uiteindelijk toch méér verstandigs te zeggen heeft dan de landelijke corporatiewetten: 1 Corinthiërs 6:4—7: "Maar indien gij alledaagse geschillen te berechten hebt, laat gij dan hen zitting nemen, die in de gemeente niet in tel zijn? Ik zeg het om U te beschamen. Is er dan bij U geen enkel wijs man, die uitspraak zal kunnen doen tussen broeders? Zoekt nu de ene broeder recht tegen de andere, en dat bij de ongelovigen? MAAR DAN IS DE ZAAK VOOR U REEDS GEHEEL VERLOREN, DAT GIJ TEGEN ELKANDER RECHTZAKEN HEBT . . ."

Blijkbaar zaten in Nederland in 1944 de Bijbel pagina's ter hoogte van deze tekst aan elkaar geplakt. Met als resultaat dat het de Gereformeerde Kerken in Nederland 3.000.000 gulden gekost heeft. Laten wij, gewaarschuwd, wijzer en meer schriftuurlijk handelen . . .

B. Bokhout

Tussen U en en mij gezegd

Dit is benauwend: dat ik, bij mijn weten,
geen vreemdeling tot Uw lichte poorten bracht . . .
reeds zoveel jaren ken ik Uw genade,
maar wie kwam door mij tot U, uit de nacht?

Het is niet, dat ik weigerde te spreken
van wat U voor de wereld hebt gedaan,
al zie ik in — en bid om Uw vergeving —
dat ik soms zwijgend schuldig heb gestaan.

Woorden zijn niet genoeg — het vraagt een blijheid,
die anderen benieuwd en hunkerend maakt,
een moed, die reikt ook over puin en grenzen,
een diep erbarmen, dat hun noden raakt.

Waar bent U . . . in mijn klein en krachtloos leven
en in Uw kerk, tot schreiens toe verdeeld?
Ik kan zo goed begrijpen, dat een vreemde
bij ons vergeefs zoek naar Uw heerlijk beeld!

O wonder, dat het welkom van Uw liefde
mij tegenkwam, toen ik het daglicht zag,
want — glimlach niet — ik waag het te betwijfelen
of ik U anders vinden zou, vandaag . . .

Moet ik dan eenmaal staan met lege handen,
zoals de man uit Uw gelijkenis?
Wil mij, Heer Jesu, nog die vreugde geven:
een hart, dat met mijn hulp behouden is.

Tini Van Ameyde

ZOEKEN DE KOUDE

De zesde Zuid-Afrikaanse Zuidpool-expeditie is uit Kaapstad naar de Zuid-Afrikaanse basis "Sanae" in Koningin Maud-land vertrokken.

Het Zuidpoolgezelschap bestaat uit veertien leden, onder wie dr. W. J. Verwoerd, zoon van de Zuid-Afrikaanse premier, en maakt de reis met het Zuid-Afrikaanse schip R.S.A. Dit schip van 1500 ton heeft onder meer twee ijstractors aan boord, een seismograaf om aardschokken te meten, zes ton walvisvlees voor de sledehonden, extra voedsel voor de bemanning en brandstof.

De expeditie zal twee reizen van meer dan drie maanden maken naar bergen, driehonderd mijl van de Zuid-Afrikaanse Zuidpoolbasis. Er zullen daar fossielen en rotsdelen voor onderzoek uitgegraven worden.

(African Express)

SPECIAL ANNOUNCEMENT!
You are urged to attend the
ANNUAL MEETING
of the
C.J.L. Foundation
which will be held on
SATURDAY, JANUARY 30
in the
BETHEL CANADIAN REFORMED CHURCH OF TORONTO
just west of Yonge Street North on Highway #7 in Thornhill.
THIS IMPORTANT MEETING BEGINS AT 1.30 P.M. SHARP!
Rev. Henry Van Andel of New Westminster, B.C., will speak on:
"WHAT IS LIBERTY?"
In addition, you will hear full reports on the Foundation's activities and its plans for 1965.
WE COUNT ON YOUR PRESENCE!

Consistories:
Does the income of your Church stay below your budget?
Generous giving expresses the spiritual life of the congregation.
ORDER AND DISTRIBUTE
OUR FINANCIAL CONTRIBUTIONS TO CHRIST'S CHURCH AND KINGDOM
by A. DE JAGER
Minister of the Gospel.
35 pages — Price 40¢ per copy only.
ORDER FROM:
GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.

Een vakantie is meer dan een familie bezoek!
Zelfs op een
21 DAAGS RETOUR
naar Amsterdam in de zomer krijgt U extra tickets voor Brussel, Parijs en Londen en een tourplan voor Parijs en Londen.
En dat alles voor slechts
$346.90
retour Montreal—Amsterdam
of $386.90
retour Toronto—Amsterdam
Boek daarom bij
KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.
Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

For all your books, Bibles, Sunday School and Church supplies, records, etc.
Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

VOOR AL UW REIZEN
W. VanderBeek
623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

HOGE BLOEDDRUK
maag- en darmzweer, nierontst., steen of gruis, open wonden, reuma., ischias, jicht, spatten, struma, suikerziekte, trage ontlast., uitputting, wormen en maden, zenuwontst. of -zwakte en alle andere slepende ziekten bestrijden wij succesvol met onze onschadelijke geneeskruiden.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.)
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

ER STAAN NU 3 ZETMACHINES
opgesteld in onze drukkerij
DIT BETEKENT:
① dat wij 50% meer zetwerk kunnen produceren dan voorheen . . .
② dat wij Uw grotere opdrachten sneller kunnen afleveren . . .
③ dat meer lettermateriaal voor U ter beschikking staat . . .
GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LIMITED
— méér dan ooit tot Uw dienst voor de verzorging — in de Engelse of Nederlandse taal — van Uw tijdschriften, boeken, jaarboekjes, brochures, propagandafolders, reclamebladen en alle ander drukwerk dat niet elke drukker een-twee-drie kan vervaardigen.
Overleg met ons over zetwijze, formaat, papier, illustraties, enz.
P.O. Box 312, Station B., Hamilton — Corner Gage and Main St. East
Telefoon 547-1488 en 547-1489

Philips Recordings
SACRED — CLASSICAL — SEMI-CLASSICAL — POPULAR
SEE YOUR LOCAL DEALER OR THE IMPORTER FOR CANADA:
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT. — PHONE 741-6563

Nieuws van het Westelijk Front

(Vervolg van pag. 4)

eerst contact gezocht met de Provincial Treasurer, Hon. Hinman, die een sympathiek oor leende. Helaas is Mr. Hinman inmiddels — zoals U zich misschien uit Uw eigen dagblad herinnert — van Alberta's politieke toneel verdwenen. Zijn opvolger staat er heel wat minder sympathiek tegenover en de tegenwoordige minister van onderwijs is een voorzichtig man: hij houdt zich tot nu toe angstvallig op de vlakte. Dit is trouwens over het algemeen de houding, die men in regeringskringen ontmoet.

De gelijkgerechtigdheid der christelijke scholen wordt openlijk voorgestaan door enkele M.L.A.'s en ex-M.L.A.'s, waaronder Mr. R. Herb Jamieson, en door Mr. Hogle, de manager van C.F.R.N. Radio en T.V. te Edmonton, die voor deze zaak reeds zendtijd beschikbaar stelde. Grappig is, dat er ook van Rooms Katholieke zijde medewerking beloofd is, n.l. door de aartsbisschop van West Canada en door Mr. MacNeil, inspecteur van de Separate Schools te Edmonton. Laten we hopen, dat hun invloed iets oplevert: als er iemand is, die de situatie begrijpen kan, dan zijn zij het toch wel (Ik zou tenminste het aartsbisschoppelijke gezicht wel eens willen zien, als Zijne Hoogwaardige Excellentie de mededeling ontving, dat ook de schoolbelastingcentjes van Roomse ouders voortaan bestemd zijn voor de "public" school . . .)

Het indienen van het verzoekschrift werd door de C.A.F. onmiddellijk opgevolgd met maatregelen achter de schermen. Zeer diplomatieke maatregelen, want nog altijd argumenteert men het beste boven een goed maal en een kop koffie! In Calgary had een energieke Mr. Verhoeff reeds zes leden van de Legislature plus de minister van onderwijs aan de lunch genodigd. Onderwerp van gesprek: belastingsteun aan de christelijke scholen, of course. Soortgelijke besprekingen werden gehouden in Regina, Saskatchewan, en in Winnipeg, waar ook aan het Manitoba kabinet een verzoekschrift werd overhandigd.

Later, te Edmonton, inviteerde de C.A.F. een groep M.L.A.'s voor een dinner-meeting, waarbij vertegenwoordigers van het bestuur en het personeel der christelijke scholen aanwezig waren. Na afloop van de maaltijd werden de gasten meegenomen naar de West End Christian School die zij met interesse bezichtigden. Voorzichtige (!) beloften werden gegeven: men zou er over denken, een nachtje over slapen, enzovoort . . .

Het bestuur van de C.A.F. is zich volkomen bewust, dat de veldtocht voor gelijkgerechtigdheid der christelijke scholen een zware en langdurige zal zijn. Er is geen politieke eer of winst te behalen door het steunen van deze zaak, door niemand. Het is simpel een zaak van recht. De C.A.F. ziet het daarom als haar voornaamste taak om van dit recht te getuigen en anderen te overtuigen. Zij is van mening, dat — van alle politieke partijen — de Social Credit party, die in Alberta al dertig jaren aan de touwtjes trekt, nog het meeste open staat voor haar gezichtspunt.

Geduld is dus geboden en naast geduld ook wijsheid. Want denk erom: een organisatie als de C.A.F. woont hier in een glazen huisje! Daarom deed het me genoegen te vernemen, dat het bestuur zich heeft gedistancieerd van de Protestant League, een anti-Rooms Katholieke organisatie onder leiding van een zekere Rev. W. Fosmarck. Deze League neemt ook deel aan de schoolstrijd, maar wenst blijkbaar recht te verkrijgen door aan de Rooms Katholieken hun deel der belastinggelden te ontnemen. De C.A.F.-president merkte hierover op: "Het lijkt mij toe, dat wij hier in slecht gezelschap zijn!" Inderdaad. Het gaat er niet om iets weg te nemen van de Rooms Katholieke ouders, — dat zou wel het toppunt van onrecht zijn — maar om hetzelfde recht te verkrijgen als zij. De C.A.F. hoopt hiervoor concrete voorstellen gereed te hebbben, voordat de volgende zitting van de Alberta Legislature wordt geopend in februári.

Gedurende het afgelopen jaar werden door bestuursleden, in het bijzonder door Mr. Tamminga, verscheidene spreekbeurten "buitenshuis" vervuld. Zo sprak de president voor een rally der Lutherse mannenverenigingen en voor de Mennonite Students' Association van de University of Alberta. Verder werd te Red Deer gesproken voor de Ministerial Association, te Edmonton voor de Evangelical Ministerial Association, voor een Baptist kerk, etc. Alles om meer bekendheid te geven aan het streven der Foundation.

Daarnaast werden rallies georganiseerd voor de "eigen" mensen op diverse punten in de West met de bedoeling om te komen tot de oprichting van plaatselijke groepen. Zo was er een meeting in Barrhead, waar Mr. Tiemstra als contactman optreedt. In dezelfde buurt werd te Neerlandia een ledenwerf-actie op touw gezet door Mr. Lambert Tuininga. Tussen haakjes: een dergelijke actie per telefoon bracht te Edmonton maar even 150 nieuwe leden aan!

Het grootste succes echter werd behaald in Zuid Alberta, waar te Lethbridge een vergadering was belegd onder leiding van ouderling Mr. Smid en George W. Yntema, een leraar aan de Immanuel Christian School, aldaar. Er waren 130 mensen aanwezig, waaronder verscheidene predikanten, en de discussie stond op een hoog peil. Een permanente en zelfstandige afdeling voor Zuid Alberta werd opgericht, met het hoofdkwartier te Lethbridge. De C.A.F.-president maakte van de gelegenheid gebruik om een rondreisje te maken en bezocht Iron Springs en Granum. Het schijnt, dat daar in het warme (!) chinook-land een warme belangstelling is voor dit werk.

(Wordt vervolgd.)

Alsof U ze zelf gebakken heeft!

Heus, als U VOORTMAN'S speculaasjes koopt, kunt U die de meest verwende bezoeker presenteren. Ze zullen zich afvragen of U die zelf gebakken heeft.

Iedereen merkt direct dat dit niet zomaar gewone cookies zijn. Wat VOORTMAN'S bakt, bakt VOORTMAN'S goed.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

VOORTMAN'S speculaas wordt gemaakt volgens een recept dat al meer dan 100 jaar gebruikt wordt.

JANUARY SALE!
Large Selection
CHOIR MUSIC
in stock (at half price).
Postage extra.
Sample copies will be sent upon request.
VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONTARIO

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1. Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Boterhamworst in blik
Hamburg in blik
Hamworst in blik
Bak Bloedworst in blik
Leverkaas in blik
enz. enz. enz.
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.
HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

PAULA
"SNACKTIME"
RUSKS
Top's Importing Limited, Grimsby, Ont.

NOW WITH FREE
GIFT COUPONS
Ask for Snacktime
by name

VAN LEEUWEN
BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402.
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

NAAR NEDERLAND!!
Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

BIRTH CONTROL

by

DR. J. VAN BELLE] M.D.

It is with much pleasure that we introduce Dr. Van Belle as a new contributor to our paper.

Her first article, which we herewith present to our readers, deals with a difficult subject which at the same subject which at the same time is very timely. Since not everything can be mentioned in this and the following article, Dr. Van Belle is willing to answer questions readers may have.

It is Dr. Van Belle's intention to write regularly for our paper. This means that our readers are invited to write to our office if they have questions, for which they seek an answer, or when they want special subjects to be discussed. You may remain anonymous if you so desire.

Dr. Van Belle practices medicine in Toronto. She is a Christian doctor, which means that she wants to serve in a Christian way. Many of our readers are not in a position to discuss with their doctor what is in their minds and hearts, because of difference of conviction. In Dr. Van Belle they will find a physician, who shares their views.

For additional introduction we may mention that Dr. Van Belle is the daughter of Rev. Dr. and Mrs. L. Praamsma of Fruitland, Ont.

Editor

I. The Bible and Marriage

In Gen. 1:27 we read that God created man: "male and female created He them". Man is bipartite (tweezaam). Alone man, either male or female is incomplete. They need each other, not only physically, but also mentally, emotionally. The main purpose of marriage is to make each other complete. Sexuality is **not** the function of some kind of organ or gland, but is a function of the person's totality, body and soul, i.e. sexuality is a spiritual unity as well as a physical unity. "And they shall be one flesh" (Gen. 2:24) means a dependence upon each other in all ways of life. With this I do not deny that physical contact and intercourse is not important in married life. No, it is even essential. Here you can quote Paul (1 Cor. 7:3, 4, 5): The husband must give the wife what is due to her, and the wife equally must give the husband what is due. The wife cannot claim her body as her own; it is her husband's. Do not deny yourselves to one anther, except when you agree upon a temporary abstinence in order to devote yourselves to prayer; afterwards you come together again". (New English Bible). You should note that Paul considers intercourse as a service rendered to each other.

The presence of the physical contact with the one you love evokes desire. Intercourse has to be considered as the most intimate form and the highest expression of love. Normally, in the act of coitus two people are united not because they have a certain purpose in mind (procreation), but because they desire one another.

I would like to remark here, that the form for solemnization of marriage in the Christian Reformed Church should be revised. It gives the impression as if the first purpose of marriage is the propagation of the human race. The Dutch new form for marriage (Gereformeerde Kerk) reads as its first and main purpose: "That husband and wife united in sincere love, need to be a continual help to each other in all respects". This is the more biblical view.

The begetting of children is not the purpose of marriage. It, rather, has to be considered as a blessing from the Lord. (Gen. 1:28). It is interesting to see, that it is exactly in this blessing that God punished mankind at the time of fall. Gen. 3:16: "I will greatly multiply thy sorrow and thy conception; in sorrow thou shalt bring forth children".

Seen in this light we can understand that marriages not blessed with children still are complete marriages and can be very happy ones.

The getting of children is a blessing from the Lord. This does not imply that one should have as many as possible. On the contrary: as always, also here man is a reasonable being, responsible for all his deeds to God. Family planning has to be seen as a Christian duty. There is not a maximum number of children, but an optimum. (What we mean by an optimum number of children we will discuss more fully in the fourth part.) This number will differ from one couple to the next. For one family it may mean 8 or 9 children, for another 2 of 3. No hard and fast rules can be laid, and each couple is individually responsible to God.

One who wants to understand still better the biblical view of marriage should read the book "Man en Vrouw" by Otto A. Piper, translated by Dr. R. Kooistra.

II. Methods

In the Bible we can find the mandate "to subdue the earth" (Gen. 1:28). This includes our body. Christians are free to make use of the progress in medicine, also with respect to birth control. I do think, if Christian couples have decided that it is best not to have children for a period of time, they may use any of the available methods of birth control, so that they still can enjoy the gift of intercourse.

1. The most obvious method of birth control is that of abstinence. For normal, healthy couples it is not advisable that abstinence is practised for a prolonged period of time. This can seriously damage the character of marriage. To repeat: Intercourse as the highest expression of love is an essential part of married life. Even Paul speaks only of temporary abstinence and then "in order to devote yourselves to prayer." (1 Cor. 7).

b. Periodic abstinence or to speak of one special form of this, the rhythm method is the only method of birth control allowed by the Roman Catholic Church. And all too often this is defended (as the only method) by people of the Reformed churches. It is said to be natural — you take advantage of the natural temporal sterility of the woman. Here one uses the knowledge, that the woman is only fertile for a short period of time between two menstruations — at the time the ovulation takes place.

There are several objections to this method. (1) You can question if this method is so natural. One has to consult the calender calculating the days of fertility. Just during the time of fertility many women experience a greater physical urge. If the husband who does not calculate so exactly wants intercourse, the woman has to dominate the bed. All this results in loss of spontaneity. There is fear that pregnancy will result anyway. Psychological tensions are often part of the picture.

(2) Secondly, this method is very unreliable. Only a few women have truly regular periods, say every 28, 30 days or whatever the length of their cycle may be. And even then, when they come under some kind of psychological tension some periods will be totally irregular. Even when the method is carried out very faithfully there is still the risk of pregnancy: 5 couples out of 100 would get unplanned (and most likely unwanted) children.

2. As a second method of birth control we have to mention Coitus Interruptus. We will just by-pass this as interfering with the character of the marriage act.

3. Mechanical Methods. Under these fall devices as condomes for men and diaphragms, caps, intrauterine devices for women. The woman using any of these, should be examined by her physician, properly fitted and taught the technique. They are very effective. These methods involve only a small risk, due to the fact that we deal with mechanical devices. They are slightly messy, use has to be planned and privacy is needed. All this creates a tendency for skipping. Improper technique is also common.

Just a small comment on intrauterine devices, which are used by a large number of women in the States. They are fitted by the psysician and can stay in place (without ill-effect) for periods of 2 years or even longer. The ironical fact is, however, that occasionally the woman will expell the device without being aware of it.

4. The most popular form of birth control certainly seems to be "the pill" or oral contra-ceptives. At this time it is used by approximately 2 million women in the United States and 2 million elsewhere. The longest study available is the one in Puerto Rico, where oral contraceptives have been used for 8 years now, without serious side-effects. An oral contraceptive is a steroid containing the same hormones, which normally are produced during each cycle and in larger amounts during pregnancy. Their exact mode of action is unknown, but most likely they inhibit the ovulation. When used, many women experience symptoms similar to those found during pregnancy, e.g. nausea, vomiting, slight increase in weight, breast engorgement. At the moment one is unable to tell what the long-term effect will be e.g. after 30 years.

The use of oral contraceptives stretches out for beyond the control of conception. For example they are used in sterile women to increase their fertility, they can be used in patients with hormone deficiencies, bleeding, etc. The only real contra-indication is the presence of cancer of the breast. Therefore when used, a regular contact and follow-up by the physician is absolutely necessary.

Oral contraceptives are the ideal form of birth control for the poor, who usually have a hit-and-run sexual life and are thus unable to plan the use of a diaphragm. The pills require no privacy. No sanitation facilities are needed, e.g. running water, soap, clean towels.

5. Sterilization is a form of preventing pregnancy of permanent nature. It should only be used in exceptional cases. For example if children appear to have a serious genetically determined disease (as is the case in certain forms of insanity). It should be remembered in this respect that sterilization means only a small correction in a man, but is a major operation for a woman. Someone made the remark to me, that this would seriously effect the whole psychological and physical make-up of a man. Therefore to prevent confusion I have to add that sterilization in a mature man does not interfere with the act of intercourse or the experience of a climax; neither does it prevent the excretion of the male hormones. The only psychological effect would be the knowledge that he is unable to have more children (but the same counts in this respect for the woman).

Note: In Toronto the Roman Catholics are now allowed to use oral contra-ceptives ("the pill) for 16-18 months after a child is born. This however is by no means the general view of the R.C. Church.

(Will be continued in the next issue)

While in the background an enormous portrait of Sukarno looks on, these Indonesian girls demonstrate what they have learned during their military training. In connection with the increasing tension between Malaysia and Indonesia, the Indonesian armed forces are getting a stiff training.

THE WORLD AROUND US

Sukarno's Bold Try

BY JOHN VRIESINGA

Last week we characterized Indonesia's president Sukarno as a spoiled brat because of his withdrawal from the United Nations Organization. But only a few days after writing in that vein it became apparent that we hadn't given him full credit. The Indonesian delegation stated that the withdrawal was a protest against the seating of Malaysia as a member of the Security Council. However, later it became clear that this was actually only a pretense: Sukarno's real aim was to form a new united nations organization. His idea was that only the new nations of Asia and Africa should join this organization. The U.N., he said, has become a mere tool of the West for realizing its political aims, so it was high time for a drastic change.

Perhaps we're not too far out when we assume that even this was only half the truth. Sukarno has on other occasions clearly demonstrated that he would like to become the leader of the new nations. Whatever our opinion about the man may be, nobody can deny that his latest move in this direction was a bold and almost brilliant move. The only thing wrong with it was that the scheme did not get off the ground.

However, this doesn't mean that Sukarno's try has no serious implications.

We have to see Sukarno's action against the turbulent background of Asia's political development within the general context of the struggle between western style democracy and communism.

Reviewing the history of that struggle in that part of the world since the end of the second world war, we see how the U.S., the champion of freedom and democracy, has bent much of its efforts to keeping the Asian nations, moving rapidly on the rising tide of surging nationalism, out of the communist currents.

It's been a nip and tuck battle, with many errors in judgment, many frustrations and only now and then the sweet taste of success. It has accomplished a great deal but on the whole it is far from successful, witness the seemingly hopeless struggle in South Vietnam.

As a result of that struggle to keep Asia free from communism, Japan is in the western fold, and so is South Korea and then there is of course also Formosa chockful of nationalist Chinese with only the American fleet keeping out the Reds. But all the others are at best non-aligned nations, or, on the other end of the scale, they're nursing strong communist sympathies and antipathies against the U.S.

The struggle has cost the U.S. billions of dollars, not to mention the thousands of lives of American soldiers.

And practically nowhere has all this effort earned the U.S. the undying gratitude of the peoples involved. To the contrary, it seems as if anti-American sentiments are on the increase instead of otherwise. Free Asians, and this includes Sukarno, who have received billions of American dollars in economic and military aid, look upon Uncle Sam, as a crafty and rich villain who isn't really interested in them at all, but who is spending all that money he has over and too much anyway, merely to get more back in return.

Sukarno, who owes his present position as head of an independent Indonesia to political pressure applied by the American government upon the Netherlands, and who subsequently received tremendous amounts in U.S. aids, today calls that same U.S. a blood sucking imperialist. When the U.S. started applying some pressure on him as a hopeful ally, he screamed: "Take your aid and go to hell!"

Outside of Asia, Egypt's Nasser voiced similar sentiments in no less strong terms. If these two leaders are the most vocal, because of their aspirations for leadership, we may take it for granted that they are merely expressing what many of the others also think.

Even in South-Vietnam, where today the U.S. stand between independence and collapse, the name American is only a dirty word. During recent elections in Pakistan the contestants took great pains to make clear that they were anti-American, as that would get them more votes.

Even after Red China's invasion, India has always been very cautious not to appear as a pro-western nation. Only after Mao Tse Tung proudly announced that the Chinese also had "the bomb" has there been a perceptible shift towards the west.

As far as Africa is concerned, the leaders of most of the new nations in the dark continent are not beyond publicly voicing very strong anti-American feelings.

And it was mainly to these Asian and African nations that Sukarno addressed himself when he announced that his country was withdrawing from the United Nations and wanted to establish a new organization. It was a daring move and Sukarno counted on the appeal it would hold for all those independent and anti-western nations.

Why then, if logically speaking the idea ought to appeal to the Afro-Asian nations, was it only Red China that enthusiastically endorsed the proposal?

Mao Tse Tung's reaction was to be expected. He and his country have systematically been kept out of the U.N. The Chinese had nothing to loose but the opportunity of joining the U.N. when and if the U.S. could be persuaded to abandon its opposition. Because of their size and strength the Chinese would almost naturally gravitate towards the position of leadership in a new U.N. Such a development would really be a shortcut towards Red China's aims: the control of all the new nations and the undisputed leadership in the world communist movement.

That is why Russia was so quick to oppose Sukarno's scheme: it recognized the danger to its own aspirations.

As for the non-aligned nations, as yet they have no compelling reasons to leave the U.N. It has provided them with their very existence; it is now providing them with a place and a voice among the nations of the world. Many of them are still coping with internal tensions which they are barely able to handle. Why should they follow

(Continued on page 10)

On To Mars

By John Vriesinga

All sorts of scientists are still eagerly studying the remarkable photographs of the moon taken from only a few miles to within a thousand feet last summer by the United States spacecraft Ranger VII. Today they're already looking forward to receiving a similar set of pictures of the planet Mars.

Mars is nearest to the earth in the solar system, going away from the sun. It travels around the sun in an ellips with an average radius of some 142 million miles. The distance between the earth and the sun is approximately 92 million miles, which places Mars "only" 50 million miles from the earth. Because of the elliptical orbit of both planets they get as close together as 35 million miles every 15 or 17 years. The last time this happened was in 1956.

However, there is more to it than that. Both planets travel around the earth a little faster than Mars. Of course, Mars' orbit is much longer than that of the earth and all these factors together account for the fact that the two planets travel alongside of each other only about a month once every two years. At other times they may be apart as much as 234 million miles.

Now if you think that all that the scientists, attempting to shoot a rocket at Mars, had to do is to wait until the planets were closest together, you're sadly mistaken. Such are the intricacies of space travel that Mariner IV needed to be launched last November when actually the two planets were more than 100 million miles apart.

To understand the reason for this we have to take into account the laws of the universe. Everything in the universe, including even light, travels in circles or ellipses. Planets, satellites, stars, even galaxies, are in constant motion, usually around a larger object or around a common center of gravity. As yet scientists know very little about the mysterious force of gravity that keeps the whole universe in motion, but they know how to make use of that force. In the case of the manned spaceflights, they made use of the gravity of the earth. In other words they shot a space capsule with such force and to such a height that it needed no more push, but kept on circling the earth of its own accord. Only to manoeuvre the ship, for instance for return to the earth, did it need steering power of its own. Without that, a space capsule would be doomed to circle the earth forever.

For that matter, there are now hundreds of artificial satellites circling the earth. The U.S. launched more than 200 of them, and we have no exact figures about Russian satellites.

In order to get to Mars, the spacecraft needed to be lifted out of the field of earth's gravity, into an orbit around the sun that would resemble the orbit of Mars closely enough for the two to meet somewhere in space.

Again there is only about one month every two years when this can be done, and this month was last November when the two planets, earth and Mars, were more than 100 million miles apart.

Instead of streaking straight towards its goal, Mariner IV was shot in a direction which took it millions of miles past Mars. This was done to give the spacecraft the added advantage of the speed of the earth. Right now it is travelling at some 25,000 miles per hour in a huge circle which has the sun at its centre and which takes it 325 million miles, the long way around, towards Mars. Because it is travelling much faster it will overtake the Red planet from behind, then pass it within a distance of five or six thousand miles next July 14. While it is passing Mars at such close quarters a signal from earth is supposed to set the cameras in motion and intricate electronic equipment will radio the pictures back to earth. After that Mariner IV will have accomplished its mission and become one other tiny satellite circling forever around the sun.

Scientists assure us that they will receive immensely valuable information from exploratory trips like these. Much of that information may seem useless to us, as possibly we feel that the entire field of space exploration is out of bounds or even senseless.

But there are questions that will take more than a layman's mind to answer. We can only marvel at the skill and knowledge which enable the scientists to utilize the potential of God's creation to such an extent as to make trips like this one possible. And apart from all that it should certainly be interesting to learn more about the one planet in the Solar System which resembles closest our own.

Mars has always fascinated men. Already in Nineveh's Public Library, 1700 before Christ, there was a book containing a detailed study of Mars. But not until the invention of the telescope did man get a closer look. The Dutch scientist Christian Huyghens made a more or less detailed drawing of the planet in 1659. As telescopes improved, better drawings were made and already in 1672 Huyghens made a drawing that showed a whitish cap at one of the poles, thought to be ice.

In 1877 the Italian astronomer Sciaparelli started an intensive study, that revealed all sorts of surface markings which he called seas and mountains, even canals: dark lines that ran from the ice-caps to the other parts of Mars.

Five years later, when Mars was again close to the earth, he renewed his studies and then he noticed that some of the "canals" had become double, and others were extended.

(Continued on page 12)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

Solutions of the November Problems

No. 132 (Krekelberg)

1. B-N2, thr. 2. Q-B3 ch and 3. Q-KB3 mate.

Because the white rook is completely hindered by its black colleague, it is obvious that the Queen or Bishop will have to make the keymove. The Queen occupies the diagonal QR1-KR8 and the conclusion is that the Bishop and Queen should co-operate. The variations are excellent:

a. 1. —, K-B5; 2. Q-B3 ch. K-Q4; 3. Q-Q3 mate.

b. 1. —, K-B7 or K-Q7; 2. Q-B3 ch, K-N8 or K-Q8; 3. Q-B1 mate.

c. 1. —, K-K6 or K-K5; 2. Q-K5 ch, K-Q6; 3. Q-K2 mate.

No. 133 (Hartong)

1. Q-B7, thr. 2. Q-Q5 mate. It is interesting that the black Knights trying to defend the threat remove the pinning of the white ones.

No. 134 (Molnar)

Its symmetric character makes this problem interesting, but therefore the keymove and solution had to be made too obvious.

1. NP x P, thr. 2. P-B6 or 2. P-K6 mate.

No. 135 (Koetsheid)

Although this problem is a two-mover, the solution turned out to be rather difficult. Different keymoves were proposed but only one works: 1. N-B5, thr. 2. N-K4 mate.

Sukarno's Bold Try

(Continued from page 9)

the leadership of one of their own number? What would Indonesia, or for that matter Red China, have to offer them in the way of support? What would their place be in a new organization? What their chances of exerting any influence, of playing their own individual role in the world of nations? There was not much to be gained but an uncertain future and so none of the new nations responded to Sukarno's call.

That does not mean, however, that the proposal has not left some impression. Within the frame of mind of the New African and Asian nations Sukarno's idea must have had strong emotional appeal. And the absence of an Indonesian delegation in the meeting halls and corridors of the U.N. must serve as a constant reminder that Sukarno has dared to defy the West. That Indonesia, in a world political sense, has once more asserted its independence.

What will become of Indonesia outside of the U.N.? It seems that its only alternative is a closer alliance with Red China. And within the framework of the American policy to stem the rising tide of communism in Asia, Indonesia's withdrawal means that an already leaky dike has collapsed.

No, there is no flood danger yet for the rest of the world. There are still huge and powerful dikes left to protect us: dikes of money, and of atomic stockpiles, and of economic know-how.

But the tide of communism is rising irresistibly; it produces fierce and treacherous currents everywhere that undermine and wear down. Only the house that is built upon the rock can withstand them.

Gleanings from the Press

From Hither and Yon

TOP RELIGIOUS NEWS MAKERS

Washington, D.C. (EP) — For the third straight year and the sixth in the last seven years, the Pope was rated by the Associated Press as the biggest newsmaker in religion during 1964.

Cited was the strength of Pope Paul's leadership of the Roman Catholic Church, his support of Vatican II, and his visit last month as the "missionary Pope" to India.

Pope Paul also made headlines when, last January, he became the first pontiff to take a plane ride, and during his historic meeting with Patriarch Athenagoras, supreme spiritual leader of [illegible] Orthodoxy, in the Holy Land, it marked the first meeting in 500 years of the leaders of the two branches of Christendom.

Also high in AP's ranking of religious newsmaker was Nobel Prize winner Dr. Martin Luther King, J., symbol of resistance to racial bias around the world. The Negro American Baptist minister heads the Southern Christian Leadership Conference.

Dr. Billy Graham, particularly on the strength of his Boston campaign late this fall, rated high as a newsmaker. A highlight of the campaign came when Richard Cardinal Cushing, Archbishop of Boston, told Catholics of his See they could attend Dr. Graham's services. Dr. Graham was rated top newsmaker for three years running among religious leaders — from 1955 through 1957.

Last year, as in 1962, the late Pope John XXIII, symbol of the ecumenical movement, was named top religious newsmaker, as he was for three successive years (1958-1960). In the intervening year, 1961, Dr. Eugene Carson Blake, chief executive officer of the Presbyterian Church, was named top religious newsmaker.

DESIRES OF AMERICANS AS '65 BEGINS

New York (EP) — A world where all men believe in God was the overriding desire of a majority of Americans as 1964 neared its end, according to a copyrighted poll taken during the holiday season by the Louis Harris organization.

Thirty-one per cent of an interviewed cross-section of the public placed the goal — "Get all men to believe in God" — as first among eight major areas of possible progress in America and the world.

Other top goals selected were: control use of the atom bomb, 16 per cent of those polled; do away with communism, 12 per cent; cure cancer, 11 per cent; precent depressions, 10 per cent; rid world of poverty, 9 per cent; full rights for minorities, 7 per cent; cure heart disease, 4 per cent.

The South led all other sections of the country in the number of people desiring a universal belief in God, with 36 making that choice. In the Mid-West, 30 per cent made the same selection; the West 28 per cent, and the East, 23 per cent.

SMITHSONIAN TO DISPLAY FAMED 'PSALM SCROLL'

Washington, D.C. (EP) — Among the 14 Dead Sea Scrolls scheduled to arrive in the U.S. from Jordan is the 12-foot long "Psalm Scroll", a spokesman at the Smithsonian Institution announced.

Also to be included in the display will be a scroll containing Deuteronomy, in which are written the Ten Commandments. Accompanying the scrolls will be the juglets in which they were found and about 30 artifacts, including coins current at the time of their storing.

The scrolls are from the Qumran community of the Essene sect of ancient Palestine. The finds, made in the late 1940's, are from 10 of 11 caves now under Jordanian control. Cave One, under Israeli control along the Dead Sea, yielded the most valuable contents.

George Berkley, press officer for the Smithsonian, said the scrolls will go on exhibit at the Institution's Museum of Natural History beginning Feb. 27. An elaborate showing will be held for three weeks before being taken to a number of other American cities for display.

Mr. Berklacy said some of the cities included in the agenda, which has not yet been finalized, include Philadelphia, Baltimore, Omaha and Los Angeles.

Dr. P. Y. DE JONG — Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 16

GOD'S WORD FOR HIS EXILED PEOPLE

Jeremiah 29

BACKGROUND NOTES

The major part of the chapter contains a letter which Jeremiah according to God's command had to send to the Jews who were transported to Babylon as exlies. Outline No. 13 gave the details about that "first captivity". You should read that with II Kings 24:8-17 in order to get the right insight in the situation.

This letter reveals what God had to say to His people in captivity. Realize that it contains God's thoughts: thoughts of peace and not of evil. Note the contrast between the present situation of the exiles and the thoughts of redemption and salvation of the Lord. He knows what He is going to do for their good. But that will go together with their conversion. (vs. 12, 13).

Regularly in the prophecy salvation and conversion are just as closely connected as calamity and sin. Therefore the moment of God's return is pictured as the moment of the people's return.

The false prophecy was the biggest danger which threatened the exiles. Therefore the last part of the letter deals seriously and deeply with that matter.

The letter ends in vs. 23. The last part of the chapter, vs. 24-32 is history. It tells what happened after the letter was sent. A certain Shemaiah is the main person in this story.

In your essay you must do more than only give an exact explanation of this chapter. God wants us to live in and to be saved by Jesus Christ. He seriously warns us in this Scripture portion that we should keep His Word in obedience and love. How timely this message is in the midst of all the dangers which surround us in these days.

THE OUTLINE

a. **The history, vs. 1-3**
These verses give all information how and when and to whom the letter was sent. Verse 1 says "unto the residue of the elders". Something seems to have happened in Babylon. Did sickness make many victims? We do not know. Note also "and to the prophets", the false prophets included, see vss. 8, 15 and 21). Vs. 3 tells that ambassadors took the letters along. Elasah was a brother of Ahikam (Jer. 26:24, see there). It is understood that especially this man took care of Jeremiah's letter. Why? Who sent those men to Babylon? Have you any idea why he did so? Would he have allowed the letter to go if he would have known about it? Can God use sinful opportunities for the promotion of His cause?

b. **The exhortation, vs. 4-9**
This is the beginning of the letter itself. It appears to be the Word of God. The general message says that the captivity will last long. How long? How many generations are involved? (see vs. 6). In vs. 7 only the city is mentioned but the whole country is meant. Do you know something about the location of the exiles? (see Ezek. 1:1 and 3:15). "Pray for those who hold you captive!" Which special motive was there for that prayer? Vs. 9 warns against the false prophets, What did they tell the people? The letters calls them diviners, which is the name of the heathen seers. Are the Jewish "prophets" better? They are dreamers. (see Jer. 23:25 and 27). The Lord did not send them. How could the people know that? Was there any protection against the danger of being deceived by false prophecies?

c. **The declaration, vs. 10-23**
In this essential part of the letter three different groups of people are addressed: those already in captivity, those about to follow them, and the false prophets.

1. Those already in captivity, vs. 10-14. This portion of the letter contains the promise of deliverance after 70 years. Could the people in Babylon know about this time limit? (see Jer. 25:11). God's justice must be satisfied, but thereafter God will visit His people (vs. 10). Is this in itself also a prophecy? Of whom and how? Compare Ps. 103:8-11 with vss. 10 and 11. The last part of vs. 11 is wrongly translated in the King James Version. Better translations read it as follows, "to give you a future and a hope". That is what God has in store for His people. But this must include the conversion of the people. God will turn them unto Him. How do we call this divine work and who is the author of it? Vss. 12 and 13 contain the gospel of salvation in splendor and light. It was fully revealed in Jesus Christ the Saviour. Try to work this out. Apply vs. 14 to the present situation of God's people in the world. Make your listeners to hear the jubilant voice of God's eternal love in this marvellous Scripture portion. Tell them that this is the Word of God which in this present time calls on everyone of us.

2. Those about to follow them, vs. 15-19. Vs. 15 brings us back to the situation pictured in vss. 8 and 9. They should have known that the false prophets tell lies. The judgment cannot be over soon, it will also come upon those who are still in Judah and Jerusalem. Who is the king mentioned in vs. 16? In vs. 17 and 18 the letter describes how terrible that judgment will be. How do you explain that God who thinks to do good to His people can bring such evil upon them? Do not overlook the reason given in vs. 19. Pay attention to all God had done to make Himself known to the people. Does this verse have bearing on the church of God today? Read again very carefully vs. 19. Do you notice a difference in tone between the last sentence of this verse and the rest of the pericope? (Think of the people to whom the letter was addressed). Can something be said in this respect about us too?

3. The false prophets, vs. 20-23. This last pericope of the letter is a serious admonition as a consequence of the sad truth revealed in vs. 19. Two false prophets are mentioned by name. They will be punished because of their personal sins of adultery and false prophecy. They would serve as deterrent examples. (vs. 22). Do you think that Nebuchadnezzar who judged them (vs. 21) did so on the same grounds as are given in vs. 23? Why is that impossible? For which crimes could the king of Babylon have killed those men? But God saw deeper. God saw what was in their hearts. Do you realize that God always knows what we think and plan and do? Even what we do in secret? Is that terrible to think of or is it comforting? (see Ps. 139).

d. **Shemaiah, vs. 24-32**
This last part of the chapter does not belong to the letter anymore. It is a separate story which followed after Jeremiah had sent his letter and after it had been received by the exiles. This Shemaiah, one of the exiles, reacted to it by a message he sent to Jerusalem. In it he refuted the priests in Jerusalem that they had not prevented Jeremiah from writing such a discouraging and downheartening letter to the people in Babylon. What do you think, after having studied it, could Jeremiah's letter be characterized in that manner or should we do it just the opposite way? What can you learn from Shemaiah's message about the man himself? The head of the priests, Zephanaiah in Jerusalem, had read that terrible message of Shemaiah to the prophet Jeremiah. Have you any idea why he did so? Is it possible that he wanted to make the prophet afraid? Now for the second time Jeremiah had to send a letter to the exiles (see vss. 30-32). The people in Babylon should not listen to this man and may not believe his lies. God would punish him because of his disobedience, for he had taught rebellion against the Lord. Notice that more was involved than only his reaction to Jeremiah's letter. In this last word to the exiles the Lord again stressed His love to His people: He was willing to do them good (vs. 32). But Shemaiah would be excluded from all the blessings which would be revealed. Finally the Lord sent His own Son to the world. That is the good He had in store for us. What about those who do not want to accept the Son? Does this chapter have some bearing in the spiritual situation of the world today? How are you going to make that clear in your essay?

Saskatchewan Oil

HIGH ON GROWING LIST OF PROVINCE'S NEW-FOUND RICHES

Stepping squarely into the big picture of Canada's booming development, resource-rich Saskatchewan is making its impact upon the world. Renowned more than ever for massive wheat exports, the quarter-million-square-mile province now balances its agricultural earnings by producing another one and a half billion dollars worth of other vital commodities — not least among them, oil. In a dozen years Saskatchewan oil has risen to an average daily production of 230,000 barrels — nearly a third of Canada's total — a growing flood of natural wealth which, combined with new-found riches in potash, base metals, chemicals and manufacturing, has set the provincial economy on a steady course to increased prosperity. As the demand for oil continues, 1965 is expected to be the third consecutive year of growth in Saskatchewan's new petroleum boom. Exploration, up 70 per cent last year, is estimated to keep up its fast pace during the coming year and the industry's expenditure is likely to match the $200,000,000 spent in 1964. For the million people of Saskatchewan, the modern developments in mineral wealth mean a succession of economic record-breaking years, the fastest growth in Canada of retail sales, soaring per-capita income and a buoyant, wider outlook across the horizons of their changing prairie province.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Photos: Ted Grant

TOP LEFT—Drilling-crew member descends from Drill Rig No. 27, near Midale in southeastern Saskatchewan. In 10 years, province's oil production has quadrupled.

*TOP RIGHT—Hydraulic-electric oil-well pump—*horse's head—*is one of many rising over the flat, rich prairie lands of Saskatchewan.* $10,000,000 *water-flooding operation in this area will boost field's reserves to* 315 *million barrels.*

BOTTOM LEFT—Oil-well owners of Saskatchewan's Weyburn field have consolidated in the operation of Canada's largest waterflood project for forcing oil to surface. Caspar Waldal checks alarm panels in control room.

BOTTOM RIGHT—As prairie sun sets in the west, the lights of Drill Rig No. 27 come on. Estimated production of Saskatchewan oil fields last year is more than 80 million barrels.

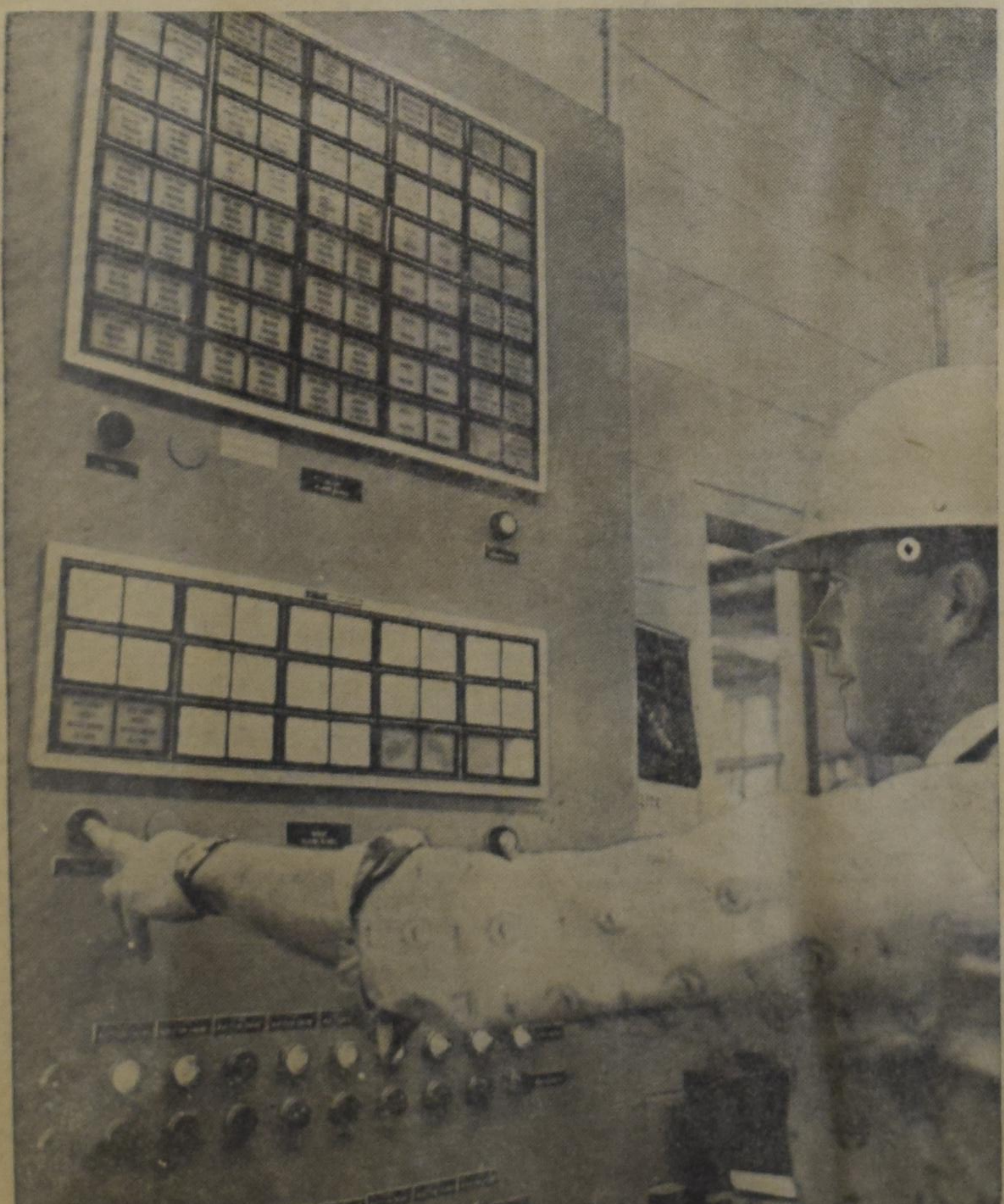

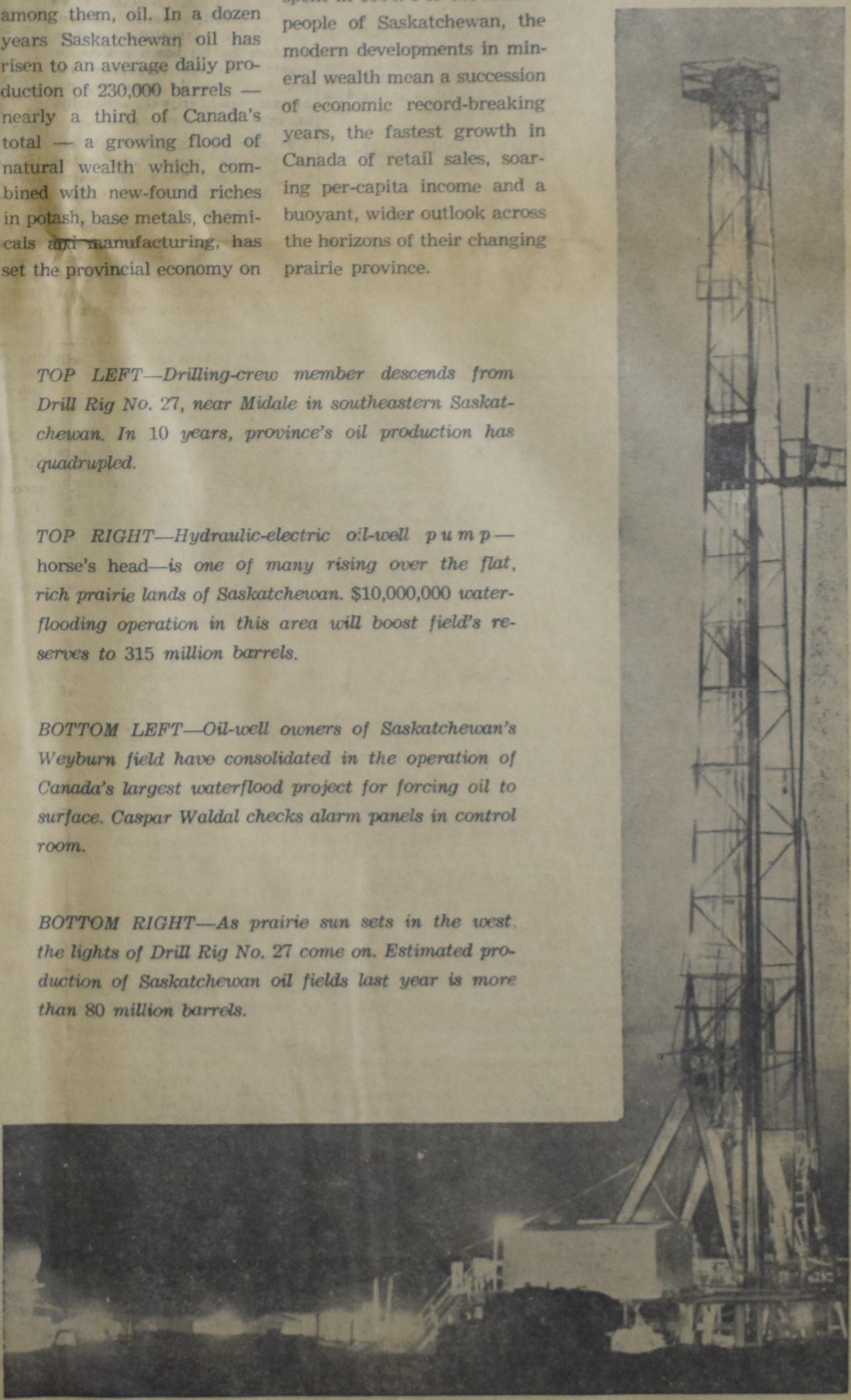

The Dorion Inquiry

BY

HERMAN JONKER

Chief Justice Frederick Dorion of the Quebec Supreme Court began on Tuesday, December the 15th, his judicial inquiry into allegations of bribery and influence, and the handling of these allegations by Justice Minister Guy Favreau and the Royal Canadian Mounted Police.

During its first week, Pierre Lamontagne testified that Raymond Denis, the former executive assistant to Immigration Minister Rene Tremblay, offered him a $20,000 bribe not to oppose bail application for Lucien Rivard, who is wanted in the United States on narcotics charges; Mr. Lamontagne also testified that Guy Lord and Guy Rouleau also attempted to persuade him not to oppose bail application.

The Dorion Inquiry was set up by an order-in-council, for the purpose of considering "the manner in which the RCMP (Royal Canadian Mounted Police) and any officer thereof, and the department of justice and the minister of justice dealt with the allegations when they were brought to their attention", and to decide whether "there is any prima facie evidence of an offence in relation to the activities, . . . of any person involved in the allegations".

That this purpose of the inquiry is much too limited, will be seen shortly.

As Christians, we Canadians have the duty of obeying our Canadian Government, except in areas where the Government's laws and orders clearly contradict the Word of God. In the latter case we have the duty to disobey the law of the Government, and obey the laws of God instead.

As Christians we must be active — in the political field as well. This activity includes the duty to find out what kind of Government we are presently obeying; what type of laws they pass, and what kind of philosophy they have on life. This activity also includes the duty to vote for a pure, non-corruptible government — a government which will pass laws which do not contradict, but agree with the Word of God.

In the last election, the Canadian electorate voted for a Liberal Government, believing that the Liberal members were of a pure, non-corruptible stock. According to Pierre Lamontagne, this is not the case. The purity and non-corruptibility of the Liberal Party is presently in doubt, and must be wholly investigated, because a corrupt government will pass corrupt laws; and corrupt laws are generally contradictory to the Word of God.

The electorate must and has the right to know the whole truth about the accused corruptibility of the Liberal Party. But this 'whole truth' will not be supplied by the Dorion Inquiry, if it will be supplied at all. The scope of the inquiry is much too limited to provide answers to some of the more important questions, such as: What is, or was the actual relationship between the Liberal Party and Lucien Rivard, the man wanted in the U.S. on charges of drug smuggling? (Mr. Lamontagne quoted Mr. Denis as saying "that Rivard in the past had made contributions to the Liberal Party", and that "it would be a good thing for the party if Rivard received bail").

It is rather unlikely that the Inquiry will provide an answer to this last question, even though as we have seen, it is of fundamental importance, because it concerns the corruptibility of the Government.

In this light, the limited scope of the Dorion Inquiry, which the Liberals so bitterly fought for in the House of Commons last November, is a clear indication of the fear among some Liberal members that their sins and corruptions, when brought to light, will damage their future power, and turn a possible early election in the Conservatives favour.

To correct the situations and actions with which we as Christians do not agree, we as voters can appeal to our political representatives and inform them of our opinions (by letter, or phone), and above all we can (and must) reflect those opinions in our important vote.

January 9, 1965.

WEEKLY REPORT OF THE NIAGARA CHRISTIAN HOCKEY LEAGUE

Games played January 4 - January 6, 1965

Monday, January 4	Brantford 1 - St. Catharines 4
Wednesday, January 6	Welland Junction 2 - Wellandport 2

League Standings:

	GP	W	L	T	F - A	Pts.
Welland Junction	10	6	2	2	32-23	14
Wellandport	11	5	4	2	40-22	12
St. Catharines	11	5	4	2	42-31	12
Brantford	9	5	3	1	34-25	11
Hamilton	9	0	8	1	20-64	1

Future Games:

Mon.	Jan.	11	Hamilton	at	Brantford
Tue.	,,	12	Welland Jct.	at	Hamilton
Wed.	,,	13	Brantford	at	Welland Junction
Thur.	,,	14	Wellandport	at	St. Catharines
Mon.	,,	18	Brantford	at	Wellandport
Tue.	,,	19	St. Catharines	at	Hamilton
Thur.	,,	21	Hamilton	at	St. Catharines

The Top Ten:

	Team	Goals	Assists	Points
1.	Julian Butyniec, Well. Jct.	11	9	20
2.	Jerry Teeuwsen, St. Catharines	10	10	20
3.	Cecil Damm, Well. Jct.	10	6	16
4.	John Colyn, Wellandport	7	9	16
5.	Jim Osinga, Brantford	7	7	14
6.	Henry Huizinga, Wellandport	6	7	13
7.	Frank Osinga, Brantford	5	8	13
8.	All Colyn, Wellandport	7	4	11
9.	Tom Hoekman, Brantford	6	5	11
10.	Larry Smallman, Brantford	7	2	9
11.	Jim Antonides, St. Catharines	5	4	9

On to Mars

(Continued from page 10)

Of course, when these observations were published there was a great deal of speculation about these "canals". An American businessman, Sir Percival Lowell, was so intrigued that he decided to build an entire observatory to study Mars exclusively. The Lowell observatory, still working today, made very extensive studies of Mars and found more canals all the time. Not only that, the staff maintained that these canals flowed through areas where in summer a form of plant life abounded. They drew the conclusion that Mars was inhabited by a superior race whose engineers were constantly building irrigation canals to bring the water from the melting icecaps to the dry regions around the equator.

Naturally these revelations caused quite a stir and were the talk of the world for several years. They placed Mars in the centre of attention and if today you read about "Martians" in science fiction, this is where the tale started. For many years people seriously believed that there was some form of life on Mars, possibly superior to life on earth. Even today people seriously speculate about "life on Mars", although science discounts the likelihood entirely.

Later observations with better telescopes destroyed the fantasy. The best telescopes of our time do not show canals at all; instead they show very fine surface markings which a hundred years ago to astronomers with inferior instruments probably seemed to merge into canals.

If some of Lowell's observations had been correct, Mars would have canals, straight as a die, which stretched as far as from Halifax to Vancouver and were all of 20 miles wide. Not only that, but quite often canals like that appeared to be double, in other words two canals of such gigantic dimensions running alongside of each other.

We may fully expect that pictures supplied by Mariner IV next July, if all goes well, will once and for all explode the canal theory and with it the likelihood of life on Mars.

We do know for a fact that Mars has ice covered poles which grow and diminish with the coming and going of seasons, much like our winter and summer and it is generally accepted that there is some form of plant life, possibly mosses or lichens, which can withstand extremes of bitter cold during the nights and a very dry atmosphere during the day.

Speaking of atmosphere, Mars has something like that, only it consists, as far as astronomers have been able to determine, mainly of gases poisonous to human beings, mixed with a little water vapor but without any oxygen. The pressure is so low that it it would bring human blood to an instant boil.

A day on Mars lasts about half an hour longer than a day on earth and a year almost twice as long. It takes Mars 687 days to travel around the sun.

If we could take a walk on Mars we would probably see a rather dead world, alternately very cold and mild, with mountains and and very dusty. There would be with the barest form of vegetation plains just like on earth, only clouds in the sky, but they'd be yellow with huge amounts of dust.

The only thing that may make it appear attractive to us now is the fact that Mars has two moons, but even this would prove a desillusion, as Phobos and Deimos are much smaller than our moon. As a ma rt teoffact Deimos appears as little more than a bright star. Phobos would supply somewhat of a surprise because of the speed with which it traverses the Martian heavens. Rising at six in the evening we would see it set five hours later and rise once more the same night.

On the whole it is very doubtful whether the pictures taken by Mariner IV will give us any information that would put Mars into our travel catalogues. It just may resolve the age old question of what Mars' vegetation really is.

CROSS WORD PUZZLE

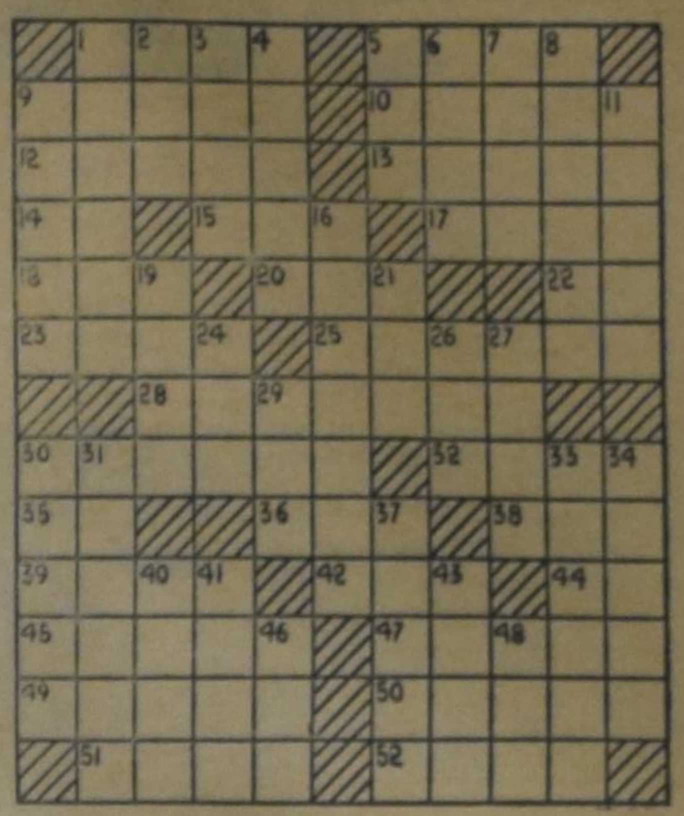

ACROSS

1. Camp bedsteads
5. Dry bed of river
9. Ship-to-shore communication
10. Levels
12. Command
13. Animal
14. Land measure
15. Soak flax
17. Great quantity
18. Christmas gift for a fisherman
20. —— Francisco
22. Music note
23. Pack away
25. Moderate
28. Pensive
30. Rocky material accompanying ore
32. Arnold Palmer's specialty
35. Ruthenium: sym.
36. Blunder
38. Polyn. herb
39. Incite
42. Droop in the middle
44. Son of Ra
45. A wall painting
47. Laths
49. First in importance
50. —— Sound, inlet of the Pacific
51. Bird's home
52. Observed

DOWN

1. Plant of celery family
2. Queer
3. One of many layers
4. Painful spots
5. Network
6. Birds as a class
7. A secret agreement
8. To make sure
9. Bellows
11. Guide
16. Rags
19. Soft feathers
21. A ship-formed clock
24. False hair
26. Drinking cup
27. Fall on water
29. Prosecute judicially
30. A grandfather: affect.
31. Reddish brown
33. Hearken
34. An opera by Gounod
37. Grates
40. One of the Great Lakes
41. Head coverings
43. Adhesive
46. Permit
48. Grow old

SOLUTION
to last week
Cross Word Puzzle

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(4)

"I could learn." John overcame his fear of appearing awkward in anticipation of having Polly teach him. Now was the time to declare that the Harrington coach would leave London on Wednesday, that he could not possibly stay till Tuesday night. But he did not speak.

He had still not spoken, either about his coach or about missing the ship from Liverpool or about his father's plans for him in Jamaica, when, after New Year's day almost three weeks later, he forced himself to take leave. The first coach he had missed, realizing that he would still be in time if he took the next. But long before the next was due, the thought of leaving Polly, of abandoning all hope of seeing her again for five years, of coming home and finding her married to someone else, had become intolerable. He did not tell Mrs. Catlett, for she would have insisted on his departure, though probably adding the whole scheme to her weight of disapproval of Captain Newton. He did not tell Mr. Catlett, who would have considered it an excellent opportunity — "Management of a plantation in the Indies at your age, found for you, just found" — and the young man who crossed his father in giving up such advantages, under compulsion of calf-love, no fit suitor for his daughter, even when she was old enough to have suitors. He did not tell Mary because, in spite of the way her eyelids dropped when she found him staring at her — and this she did far more often, he knew, than politeness should have permitted — she behaved with a gaiety and composure which made him tongue-tied on the rare occasions when they had a moment alone.

So, day after short winter day, week slipping into week with a speed unknown before, he had stayed, repaying their hospitality in the best coin he could of grateful acceptance and eager acquiescence in all the plans made for his entertainment. He and Jack had helped and hindered in the kitchen where preparations for Christmas went forward on a scale he had never seen or imagined. He had yearned to stay for Christmas, and had clumsily allayed Mrs. Catlett's regretful certainty that his father and his stepmother "would not hear of his being from home." He had tried his hand at stirring the plum pudding and mincemeat to spare Polly, for Mrs. Catlett supervised the baking with a jealous eye and only the elder of the maids was allowed to have a share in it. Christmas was evidently the jolliest time of the year at the Catletts, and religion seemed to have little to do with it. They did sing carols Christmas eve and decorate the parish church for the service, which they all attended on the wintry morning, before returning to a round of eating and drinking and merriment, which ended with country dancing in the parlour and mulled cider around the dying yule log.

They had gone to the spinney to cut out holly and had found, after some searching, a heavy-berried growth of mistletoe stifling a wild apple tree. Jack had laughingly cut generous quantities of it and teased John — for all the family by this time made sly occasional jokes when Polly was not present — about the chances he would have by staying for the Christmas festivities. The very thought stunned the young lover into silence which occasioned from his friend more ineffectual raillery. To kiss Polly! The mere touch of her hand, gracefully given, duly withdraw in the measures of the Sir Roger de Coverley at the Assembly, had turned his knees to water and his whole being into an eager anticipation of the next touch; but he had not dared press it for fear of arousing her displeasure. And though Jack availed himself of the hanging mistletoe with several guests and neighbours, and though Mr. Catlett saluted a young niece and an elderly cousin with dutiful gallantry, John would not have ventured such a liberty with Mary, even if she had not serenely, and without apparent contrivance, avoided passing or pausing beneath it.

He had never thought much of his appearance. Now he wondered if she found him ugly, and envied Jack his neat features, his crisp tractable hair, his slender figure set off to great advantage in the knee-breeches and fine green coat which he had worn over a canary yellow waistcoat to the Assembly. Young Newton, narrowing his blue eyes to stare in the glass, thought despondently that there was nothing to attract a girl like Mary about his large head with longish hair coarsened and bleached by sun and salt spray, his face with its dominant nose and massive chin. His clothes too, though of excellent cloth, were not modish nor intended for such a formal occasion; he had watched guardedly the resplendent young men, some with short wigs and long coats cut away in front after the new fashion, who succeeded him in the privilege of dancing with Mary. The knowledge that they would be on hand to dance with her, to please her with the courtly compliments which he composed by the dozen in the night and could never utter in the daytime, lent poignancy to his necessary departure.

Now he must go. Dickon had brought his horse from the stable. All the family were at the door, heart-warmingly regretful at his going. He took leave of them in turn, taking care, and not caring that his design was patent, that Polly should be last. The winter cold had given way to mild sunshine which had brought a white rose to bloom in the garden and Mary out of doors without cloak or shawl. Her morning dress, with its laced bodice and loosely flowing skirt, was of green wool and there was a reflected green light in the smiling gray eyes which looked up into his.

"God give you good journeying, John." It was the first time she had omitted the formality of Cousin. "See that you don't forget your friends in the country."

John, almost helpless in the surge of tenderness and longing which swept over him, was about to stammer his protest at such a suggetion, when Jack interposed cheerfully.

"Nonsense, Polly. Do you think John will waste a minute remembeing you with all those girls he meets in foreign ports? But you had better write to me, my friend. Young men of my parts are not so easily met with."

"Nor with so high an opinion of their parts," countered Newton swiftly, realizing, in the midst of his annoyance at Jack's interruption, that it had saved him from leaving Polly an impression of himself as a speechless boor. He rode off down the street, hoping that she would think that at least he sat his horse well, and looked back to see only one hand in the flutter of friendly waving.

Thoughts of her as he rode to Rotherhithe relieved his sullen growing apprehension at the interview ahead of him. Thoughts of her, wrapped around his heart, warmed him through the chill of his stepmother's greeting, the cold rage of his father's rebuke. John knew that their disapproval was more than justified. Not only had he frustrated arrangements made at considerable trouble and expense, but with complete irresponsibility he had not even sent word of his whereabouts, so that his father, though reasonably sure that news of a mishap would have reached him, had been about to institute inquiries. After a day's ostracism during which he remained in his own room to avoid the disapproval of family and servants alike, he was summoned to the Captain's private sanctum. There he stood, answering question after sharp question with formal courtesy and suppressing any reference to the real cause of his defection. What astonished him was the speed with which the Old Gentleman — a title half-ironical used surreptitiously by the officers of his ship — again abated his anger.

Quite suddenly at the end of the inquisition, he tossed down the quill with which he had weighted his words, leaned back in his chair, the skirts of his blue coat spreading to the floor on either side, gave his truant son a long enigmatic stare from blue eyes sharper and smaller than his, and said with cutting finality:

"Well. Since you lack the judgment to prevent you from squandering your opportunities, there is little chance of my words making you sensible of your loss. I cannot approach Mr. Manesty on your behalf again. What he will think of your conduct I can well imagine. Let be, let be. I must find something else and I think I have it. Captain Yeats of the **Dolphin** told me yesterday he lost three sailors from smallpox while on shore, and wants others in their room. His ship has been scrap'd and painted and he hopes to begin loading next week. His voyage is to Lisbon and Venice. I shall speak to him tomorrow."

"But, Sir" — young Newton was not sure that he had understood his father's words — "how shall I sail?"

"Before the mast. How else? Do you expect always to share the Captain's cabin?"

John infinitely preferred his father's anger to his sarcasm. But he persisted.

"Sir. You do not mean I should go as an ordinary seaman?"

Captain Newton leaned forward and brought his fist down on the heavy carved desk so forcibly that the model brigantine there leaped and quivered unsteadily as in a heavy sea.

"I mean just that, Sir. I made a better opportunity for you and you threw it away. You have no qualifications for a higher post nor should I seek one for you if you had. Perhaps next time you will think twice before you flout my authority. Now go, Sir. And no more words on this subject. I shall ask Captain Yeats to keep an eye on you, if he can."

Summarily dismissed, John sought the fields and woods of Surrey to weigh this unpleasing prospect. All his seafaring, however devoid of comfort or companionship, had been accompanied by privilege. Insignificant to the officers and disregarded by his father, he had still been the Captain's son, under his direct command. An ordinary seaman had not only the roughest of lives — better, certainty on a merchant vessel than on a man-of-war — but no station and no prospects of betterment. What chance would he have of fulfilling his ambition to present himself as an acceptable suitor for Mary? He seethed with impotent pride, on the verge of open rebellion.

(To be continued.)